ΙΔΡΥΤΗΣ † ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
24
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1965

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 649
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ αριθ. 337

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Τοῦ κ. Ξενοφῶντος Χατζησαράντου, δικηγόρου

Τὸ πρῶτο ρῖγος τῆς νίκης εἰς τὰ ἐλεύθερα Κράτη τὸ ἔδωκεν ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940. Μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ δὲν ἐγνώρισαν παρὰ ἀτυχήματα καὶ πίκρες. Εἶχαν σχεδὸν ὑποκύψει ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι λαοί, μέσα δὲ σὲ ἐλάχιστες ἑβδομάδες, γραμμὲς ἀμύνης ποὺ ἐθεωροῦντο ἀπαραβίαστες, ἔσπασαν καὶ οἱ μεθόριοι ἄνοιγαν μὲ βίαν.

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου διέψευσε τὴν φιλοσοφίαν ποὺ στηρίζεται εἰς τὸν μαθηματικὸν ὑπολογισμὸν τῆς δυνάμεως τοῦ πλήθους καὶ τοῦ χάλυβος καὶ ἀπέδειξεν **ὅτι τὸ πνεῦμα πάντα νικᾶ τὴν ὕλην.** Ὅλες οἱ σταθερὲς καὶ ἀναλλοίωτες δυνάμεις τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ὅπως ἡ φλογερὴ πίστις πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ ὁ ἀδάμαστος ἡρωϊσμός, ἀνεφάνησαν τὴν αὐγὴν τῆς ἱστορικῆς ἐκείνης ἡμέρας καὶ ἔδωσαν τὴν ἐλπίδα καὶ τὸ θάρρος εἰς τοὺς ὑποδούλους λαούς, οἱ ὁποῖοι εἶδον νὰ ροδίζῃ εἰς τὸν ὁρίζοντα τὸν ἥλιον τῆς ἐλευθερίας.

Ἐνίκησεν ἡ Ἑλλὰς τὰς σιδηροφράκτους μεραρχίας τῶν ἐπιδόξων καταλυτῶν τῆς ἐλευθερίας χάρις εἰς τὸ θάρρος ποὺ τῆς ἔδιδεν ἡ πεποίθησις της εἰς τὸ δίκαιον της καὶ ἡ ἀνάγκη ποὺ ἐδοκίμαζε νὰ ἀποδειχθῇ πιστὴ εἰς τὴν μακραίωνα Ἱστορίαν της, ἡ ὁποία διδάσκει ὅτι **νοῦν οἱ λαοὶ ποὺ τρέφονται πρωτίστως μὲ τὸν ἰδεαλισμόν.**

Ἐνίκησεν ἡ Ἑλλὰς διότι τὰ τέκνα της ἐγνώριζον ἀμαράντους τὰς ἱερὰς δάφνας καὶ διότι εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἦτο βαθέως κεχαραγμένον τὸ «ἀμύνεσθαι περὶ Πάτρης». Ἡ Ἑλλὰς ἀντιμετώπισε τὴν ἱερὰν ἐκείνην ἡμέραν τοὺς ἐπιδρομεῖς της ὅπως ἀντιμετώπισε κατὰ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν της ὅλους ὅσους ἐτόλμησαν νὰ ἐπιβουλευθοῦν τὴν ἐλευθερίαν της καὶ τὴν τιμήν της. Οὐδέποτε ἡ Ἑλλὰς ὑπετάγη χωρὶς προηγουμένως νὰ πολεμήσῃ μέχρι ἐσχάτων, καὶ ὅταν μέσα εἰς τοὺς τόσους ἀγῶνας ἔπιπτε, ἔπιπτε μὲ τὸ ὅπλον ἀνὰ χεῖρας καὶ κάθε πέσιμόν της ἦτο λουσμένον μέσα εἰς τὸ φῶς, ἦτο μετέωρον ποὺ καταυγάζει ὁλόκληρον τὸν κόσμον, διότι εἶναι Θερμοπύλαι, Μεσολόγγι, Ψαρρά, Ἀρκάδι....

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου δὲν θὰ διδάσκῃ μόνον εἰς τὰ Ἑλληνόπουλα ὅτι αἱ Θερμοπύλαι καὶ οἱ Μαραθῶνες δὲν ὑπῆρξαν ἀπίθανοι θρῦλοι χαμένοι μέσα εἰς τὴν ὁμίχλην τοῦ χρόνου, ἀλλὰ θὰ ἀποτελῇ καὶ μίαν διαρκῆ προειδοποίησιν πρὸς φίλους καὶ ἐχθροὺς ὅτι οἱ κατοικοῦντες εἰς τὴν μικρὰν αὐτὴν γωνίαν τῆς γῆς, γνωρίζουν **ὅτι εἰς τὴν ζωὴν δὲν δίδονται τὰ ἀγαθά,** ἀλλὰ κατακτῶνται καὶ ὅτι **ἡ πρώτη μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν τῆς ζωῆς εἶναι ἡ Ἐλευθερία.**

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΑΝΤΕΛΛΗ
Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας

Ποιὸς ἐπερίμενε μιὰ τέτοια ἀχαρακτήριστη συμπεριφορὰ ἐκ μέρους τῶν Γεργεσηνῶν; Ἔρχεται στὸν τόπο τους ὁ Χριστὸς καὶ ὁ ἐρχομός Του γίνεται πηγὴ εὐλογίας γιὰ τὸν δυστυχισμένο ἄνθρωπο, ποὺ χρόνια τώρα τὸν εἶχαν κυριεύσει ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ τὸν εἶχαν βασανίσει ἀπερίγραπτα. Μ' ἕνα Του λόγο ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπαλλάσει ἀπὸ τὴν κυριαρχία τῶν δαιμόνων καὶ νὰ τώρα ἥσυχος καὶ γαλήνιος στέκεται στὰ πόδια τοῦ Κυρίου, θέλοντας ἔτσι νὰ τοῦ δείξῃ ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη γιὰ τὴ μεγάλη εὐεργεσία. Βέβαια, ἡ θεραπεία τοῦ ἀρρώστου ἐκόστισε δυὸ χιλιάδες χοιρίδια, στὰ ὁποῖα ἐπέτρεψεν ὁ Χριστὸς νὰ εἰσέλθουν τὰ πονηρὰ πνεύματα, μὲ ἀποτέλεσμα ὁλόκληρη ἐκείνη ἡ ἀγέλη νὰ ὁρμήσῃ εἰς τὸν κρημνὸν καὶ νὰ πνιγῇ στὴ θάλασσα. Μιὰ ζημιά, ὁπωσδήποτε ὑπολογήσιμη γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τῆς περιοχῆς. Πάντως ὄχι ὅσο ἄξιζε ὁ ἄνθρωπος τους ποῦ ὑγιῆς τώρα δὲν θὰ ἦταν γι' αὐτοὺς ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος καὶ τὸ θέαμα τῆς ἡμέρας. Ἐδῶ εἶναι ὅμως ποὺ ἀποκαλύπτουν ὅλην τὴν ἰδιοτέλειαν καὶ τὸν συμφεροντολογισμό. Βλέποντας τὴ συμφορὰ ποὺ τοὺς βρῆκε, ὅλοι μ' ἕνα στόμα παρεκάλεσαν τὸν Ἰησοῦν «ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν». Τὸν παρακαλοῦν νὰ φύγῃ! Ἔτσι δικαιώνετε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· «εἰς τὰ ἴδια ἦλθε καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον» (Ἰωαν. 1, 11).

Ἔρχεται στὸν τόπο τους ὁ Χριστὸς ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὶς ἀνεξάντλητες πηγὲς τῶν θείων δωρημάτων του μὲ σκοπὸ νὰ δώσῃ παρήγορια στοὺς θλιμμένους, φῶς καὶ ζωὴ σ' ὅλους ἀνεξαιρέτως καὶ πιὸ πολὺ νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν κυριαρχία τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων καὶ αὐτοὶ τὸν ἀποκρούουν μὲ μιὰ αὐθάδεια, ποὺ ἔμεινε στὴν ἱστορία σὰν δεῖγμα τῆς πλέον ἀχάριστης διαγωγῆς.

Εἶναι ἀξιοσημείωτον ὅτι ἀπ' ὅλους ἐκείνους τοὺς Γεργεσηνοὺς δὲν βρέθηκε οὔτε ἕνας μὲ διαφορετικὴ γνώμη. Ἕνας συνασπισμὸς ὁλέθριος. Μιὰ καταραμένη ὁμοφροσύνη, μιὰ ὁμοφωνία βδελυκτὴ ὡς πρὸς τὴν ἀπέλασι τοῦ Χριστοῦ. Ὁ εὐαγγελιστὴς σημειώνει χαρακτηριστικὰ· «ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν». Καὶ εἶναι νὰ θρηνῇ κανεὶς γιὰ τὴν κατάντια αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, γιὰ τὴν πώρωσι τῆς καρδιᾶς τους. Μιὰ ὁμαδικὴ ὑστερία νὰ ἀποπέμψουν ἐκεῖνον ποὺ ἦλθε στὸν τόπο τους νὰ τοὺς εὐλογήσῃ καὶ νὰ τοὺς φέρῃ τὴν γαλήνη.

Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ φαινόμενο δὲν ἔμεινε ἀνεπανάληπτο. Ἀπὸ τότε μέχρι τώρα, ἀναρίθμητοι ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων τὴν καρδιὰ ἐσκλήρυνε ἡ ἁμαρτία δὲν ἔπαψαν νὰ μιμοῦνται τοὺς ἀχάριστους Γεργεσηνοὺς, ποὺ ὅπως ἐκεῖνοι ἔτσι κι' αὐτοὶ ἀποκρούουν τὸν Χριστό. Τὸν ἀπελαύνουν μακρυὰ ἀπὸ τὸ χῶρο τῆς ψυχῆς τους, μήπως ἡ παρουσία του τοὺς θίξῃ τὰ ὑλικά τους συμφέροντα, γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν ὁποίων εἶναι πρόθυμοι νὰ προβοῦν στὴ πιὸ ἀνάρμοστη ἐνέργεια. Βυθισμένοι καθὼς εἶναι στὶς ὑλικὲς τους ἀπασχολήσεις καὶ θύματα τῆς ἐμπορευματικῆς τους ἀπορροφήσεως, ἀδυνατοῦν νὰ ὑπολογίσουν, τί ἠμπορεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Ἰησοῦ. Ἀνίκανοι νὰ ἀξιολογήσουν τὰ πράγματα, προτιμοῦν τὴν ὕλη ἀπὸ τὸ πνεῦμα.

Βέβαια, ὁ Χριστὸς δὲν παραβιάζει τὴν θέλησί τους. Φεύγει. Καὶ μαζί του τὸ φῶς καὶ ἡ ἐλπίδα. Καὶ μένουν μόνοι μέσα στὴ σκοτεινιὰ τοῦ συμφεροντολογισμοῦ καὶ τῆς ἀγνοίας. Θὰ ἠμποροῦσαν νὰ γίνουν μέτοχοι τοῦ φωτισμοῦ τῆς ἀληθείας του καὶ νὰ γευθοῦν τὴν μακαριότητα ποὺ ἐξασφαλίζει ἡ παρουσία του· ὅμως μένουν ξένοι σ' ὅλα αὐτὰ ἀπὸ μιὰ ἀκατανόητη ἀρνητικὴ θέσι στὴ μεγαλόψυχη πρωτοβουλία τοῦ Ἰησοῦ νὰ κτυπήσῃ τὴν πόρτα τῆς καρδιᾶς τους.

Καὶ τώρα ἕνας ὁλόκληρος κόσμος κινδυνεύει νὰ ἀπομονωθῇ στὴν ἀνήλια περιοχὴ τῆς χρησιμοθηρίας. Αὐτὴ ἡ προσήλωσι τοῦ ἀνθρώπου σ' ὅ,τι ὑλικὸ καὶ αἰσθησιακό, τὸν κάμνει νὰ μήν ἀκούῃ τὰ βήματα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν φωνή του, τὴν τόσο παρήγορη, ποὺ καλεῖ τὸν πλανεμένο νὰ τοῦ δείξῃ τὸν δρόμο καὶ τὸν κουρασμένο νὰ τὸν ξεκουράσῃ ἀπὸ τὸν κάματο τῆς ἡμέρας.

Ἕως πότε ὅμως θὰ ἀρνῆται ὁ ἄνθρωπος τὶς δωρεὲς τοῦ οὐρανοῦ; Τὸ χρόνια περνοῦν. Κάποια μέρα θὰ σημάνῃ τὸ τέλος καὶ τότε; Τότε καμμιὰ εὐκαιρία δὲν θὰ σοῦ δοθῇ νὰ δεχθῇς ὅ,τι σοῦ προσφέρει ὁ Χριστός. Τότε θὰ ὑποχρεωθῇς νὰ δεχθῇς τὴν τελεσίδικη ἀπόφασι τοῦ Μεγάλου Κριτοῦ. Φρόντισε ἀπὸ τώρα νὰ μὴν ἀκούσῃς τότε καὶ γιὰ σένα τὴν τρομακτικὴ του ἀλλὰ δικαία ὑπόδειξι: «Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ».

ΚΕΠΕΤΕΙΟΣ

Μὲ βαθυτάτην συγκίνησιν ἑορτάζει ὁ λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς τὴν Ἐπέτειον τῆς ἀπελευθερώσεώς της.

Εἶναι ἱστορικῶς ἐξηκριβωμένον καὶ Παραδεδεγμένον ὅτι πρώτη ἡ Χαλκιδικὴ ἀπὸ ὅλους τοὺς Νομοὺς τῆς Μακεδονίας ὕψωσε τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τὴν ἐθνέγερσιν τοῦ 1821.

Ὅτι μόνη καὶ ἀβοήθητος διεξήγαγε τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1854.

Καὶ πανθομολογεῖται ὅτι ἔλαβε αὐτὴ μέρος μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ αὐτοθυσίαν εἰς ὅλους τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Ἔθνους καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν Ἐθνικῶν μας ὀνείρων

Φυσικὸν καὶ ἐπόμενον ἦτο τοῦτο. Διότι καθαρόαιμος λαὸς κατώκει καὶ κατοικεῖ εἰς τὴν γωνίαν αὐτὴν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.

Διότι ἄσβεστη ἦτο καὶ εἶναι ἡ φλόγα τοῦ πατριωτισμοῦ εἰς τὰς καρδίας τῶν κατοίκων της

Καὶ ἦλθε ἡ ἀπελευθέρωσις της ὡς δικαίωσις της διὰ τοὺς Ἐθνικοὺς ἀγῶνας της καὶ ἡ ὑπερτάτη ἱκανοποίησις διὰ τὰς θυσίας της.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ

Ὁ προσκοπισμὸς ἀπησχόλησε πολλάκις τὰς στήλας αὐτὰς τῆς Ἐφημερίδος μας, ἡ ὁποία μετὰ λύπης της ἔβλεπε τὴν ἄλλοτε ζωηροτάτην προσκοπικὴν κίνησιν ἐν τῷ Νομῷ μας· ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει μας, νὰ ἐλαττώνεται καθ' ἑκάστην περισσότερον καὶ κινδυνεύουσαν νὰ ἐξαφανισθῇ.

Ἀποδίδοντες ὅλως ἰδιαίτεραν σημασίαν εἰς τὸν Προσκοπισμόν, ὡς παρέχοντα τὰ μέσα εἰς τοὺς νέους μας, νὰ ἀναπτύξουν καὶ ἐκδηλώσουν ὅλας τὰς εὐγενεῖς ἰδιότητάς των, ἐντὸς τῶν ἐθνικῶν πλαισίων καὶ νὰ εἶναι πάντοτε ἕτοιμοι νὰ φανοῦν χρήσιμοι εἰς τοὺς συνανθρώπους των καὶ τὴν Ἑλλάδα μας, ἐκαλέσαμεν, πολλάκις κατὰ τὸ παρελθὸν ἀλλ' εἰς μάτην, τοὺς ἁρμοδίους νὰ λάβουν σοβαρωτέρας φροντίδος χάριν αὐτοῦ.

Εὐεξήγητος ἑπομένως εἶναι ἡ χαρά, τὴν ὁποίαν ἐδοκιμάσαμεν πληροφορηθέντες, ὅτι ὁ κ. Διοικητὴς τῶν Τ.Ε.Α. ἤρξατο καταβάλλων συντόνους προσπαθείας ἀναζωογονήσεως τοῦ Προσκοπισμοῦ τῆς Χαλκιδικῆς.

Εἶναι τόσον εὐγενὴς ἡ προσπάθειά του καὶ τόσον σοβαραὶ αἱ ὠφέλειαι, αἵτινες δύνανται νὰ προκύψουν ἐκ τοῦ Προσκοπισμοῦ καὶ ἀπὸ κοινωνικῆς καὶ ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως, ὥστε τὸν μὲν κ. Διοικητὴν τῶν ΤΕΑ ἐγκαρδίως συγχαίρομεν, τοὺς δὲ γονεῖς συνιστῶμεν, ὅπως παροτρύνουν τὰ τέκνα των, ὅπως σπεύδουν νὰ καταταγοῦν Προσκοποι.

ΧΩΡΙΣ ΘΕΡΜΑΝΣΙΝ

Εἴδομεν εἴς τινα δημόσια γραφεῖα τῆς πόλεώς μας τοὺς ἐν αὐτῷ ὑπαλλήλους νὰ «τουρτουρίζουν» ἐκ τοῦ ψύχους, ὡς μὴ λειτουργουσῶν τῶν θερμαστρῶν ἐλλείψει καυσοξύλων, ἡ προμήθεια τῶν ὁποίων δὲν ἐγένετο κἂν ἀκόμη, καθ' ὅσον δὲν ἐστάλησαν εἰσέτι ἐξ Ἀθηνῶν αἱ σχετικαὶ πιστώσεις. Πότε θὰ εὑρεσταθοῦν οἱ ἐν Ἀθήναις ἁρμόδιοι νὰ ἀποστείλουν τὰς πιστώσεις; ὅταν δὲν θὰ χρειάζωνται διότι θὰ ἔχουν «ξεπαγιάσει» οἱ ἀτυχεῖς ὑπάλληλοι.

ΑΠΟΙΚΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ;

Τὰ βιβλιάρια ἀσθενείας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν συνταξιούχων τοιούτων δὲν ἰσχύουν ἐν τῇ Χαλκιδικῇ.

Οἱ ὑπηρετοῦντες δηλαδὴ ἐν τῷ Νομῷ μας δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἐν αὐτῷ διαμένοντες συνταξιοῦχοι δὲν ἀπολαμβάνουν τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων τὰ ὁποῖα ἔχουν οἱ ἐν ταῖς λοιπαῖς περιφερείαις τῆς Ἑλλάδος ὑπηρετοῦντες συνάδελφοί των.

Δὲν εἶναι λοιπὸν Ἑλλὰς καὶ ἡ Χαλκιδική; Ἀποικία της εἶναι;

Ἂς μὴ παρατηρηθῇ παρὰ τῶν ἐν προκειμένῳ ὑπευθύνων, ὅτι δὲν ὑπάρχει προϋπόθεσίς της ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων ὁριζομένων.

Ὤφειλον νὰ εἶχον φροντίσει νὰ ὑπάρχῃ καὶ εἰς τὴν Χαλκιδικὴν ἡ προϋπόθεσις αὕτη, ὅπως ἐγένετο εἰς ὁλόκληρον τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα.

ΑΝΕΠΙΤΡΕΠΤΟΙ ΑΝΩΜΑΛΙΑΙ

Ὡς προκύπτει ἐξ ὅσων ἱστορεῖ ὁ ἐργολήπτης Δημοσίων Ἔργων κ. Κ. Κεχαγιᾶς ἐν τῇ, ἀπό 18—10—65, ὑποβληθείσῃ ἐνστάσει του κατὰ τοῦ κύρους τῆς διενεργηθείσης δημοπρασίας κατασκευῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑδραγωγείου Ἱερισσοῦ, πρὸ ταύτης ἐγένετο καὶ ἑτέρα δημοπρασία, τὰ πρακτικὰ τῆς ὁποίας δὲν ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἱερισσοῦ, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν ὑπῆρξε ἀρτία ἡ συγκρότησις τῆς ἐπὶ τῆς Δημοπρασίας Ἐπιτροπῆς, ὡς ἀπουσιάζοντος ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς, τοὐτέστιν ἑνὸς Δημοτικοῦ Συμβούλου,

Ὁ ἐνιστάμενος παραπονεῖται πλὴν ἄλλων καὶ διότι ἐγένετο γνωστὴ ἡ προσφορά του, κατὰ τὴν πρώτην δημοπρασίαν λίαν δὲ εὔλογον εἶναι τὸ παράπονόν του τοῦτο, καθ' ὅσον ἐμμέσως παραβιάζεται οὕτω ἡ ἀρχὴ τῆς μυστικότητος τῶν δημοπρασιῶν, ἥτις σκοπὸν ἔχει ν' ἀποκλείσῃ ἀθεμίτους καὶ ἀνηθίκους συναγωνισμούς, οἵτινες ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει ἀποβαίνουσιν εἰς βάρος τοῦ γενικοῦ συμφέροντος.

Καὶ διερωτώμεθα, διὰ τίνα λόγον ἠνοίχθησαν αἱ προσφοραί, ἐφ' ὅσον ἡ ἐπὶ τῆς Δημοπρασίας Ἐπιτροπὴ δὲν ἦτο πλήρης.

Διερωτώμεθα ἐπίσης διὰ τίνα λόγον ἀπουσίαζεν ἐκ τῶν καθηκόντων του, ὁ ἀπολειφθεὶς Σύμβουλος καὶ ἐὰν ἡ ἀπουσία του προῆλθεν ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας, διατὶ δὲν ἐλήφθη μέριμνα νὰ ὑπάρχῃ ἀναπληρωτής του;

Ἡ ματαίωσις τῶν δημοπρασιῶν σημαίνει καθυστέρησιν ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, ἄσκοπον ἀπασχόλησιν τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ δαπάνας τῶν προσερχομένων ἐργολήπτων. Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀνωτέρω περιπτώσεως, νομίζομεν ὅτι δέον νὰ ληφθῶσι τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα, ὥστε νὰ μὴ συμβαίνουν τοιαῦται, ἀδικαιολόγητοι καὶ ἐπιζήμιοι ματαιώσεις τῶν δημοπρασιῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, νὰ ἐπιβάλλωνται δὲ κυρώσεις κατὰ τῶν παραμελούντων τὰ σχετικὰ καθήκοντά των Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἀρχόντων.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΣΤΟΥΣ ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΑΙΟΥΣ

Τοῦ Συνεργάτου μας κ. Χρήστου Μούχτάρη

—=8=—

Ἕνα Αὐγουστιάτικο μεση μεριανὸ καταλάβαινα πολὺ βαρὺ τὸ κεφάλι μου. Γύριζα κατάμονος ἀπό κλαρὶ σὲ κλαρὶ κι' ἀπό λόγγο σὲ λόγγο, χωρὶς νὰ ξαίρω κι' ἐγὼ τὶ μοῦ λείπει. Μάταια ἀγγάλιαζε τὸ βλέμμα μου τὴ λαχταριστή, σὰν πρὶν φύση. Ὁλά καιρη μοῦ φαινόταν σὰν βαρετὴ καταθλιπτική, χωρὶς ἐν διαφέρον. Βάδιζα ἀφηρημένος κι' ἀνήσυχος κάτω ἀπὸ μιὰ κατωφεριά. Μιὰ βρύση κελάριζε κι' ἕνα μελισσορόϊσμα ἔδινε ζωὴ στὴν ὁλόγυρα νέκρα. Ἦταν ἡ βρύση, ἀπὸ τὴν ὁποία δροσιζόταν ὁλάκαιρος ὁ καταυλισμός.

Βούτηξα τὸ κεφάλι μου στὸ δροσοστόλουστο νερὸ κι' ἔπεσα βαρύθυμος στὰ δροσερὰ χορτάρια γιὰ νὰ ξεκουραστῶ

Ἔβλεπα στὸν ἑαυτό μου μιὰ ἀνεξήγητη ἀλλαγή. Ὅλες μου οἱ σκέψεις ὅλα μου τὰ αἰσθήματα, ὅλα μου τὰ χέρια ἔμειναν τώρα κλεισμένα, ἄλλαζαν μορφὴ κάτω ἀπὸ μιὰ ἀφόρητη πίεση. Ὅλα θαρρεῖς ἔβγαιναν ἀπὸ μιὰ ἀτέλειωτη πηγὴ θλίψης. Ὡς καὶ αὐτὴ ἡ καλύβα μου ἀπὸ καταφύγιο ὀνειροπαρμένου ἔγινε τὸ δεσμωτήριο τοῦ φυλακισμένου.

Κάποια στιγμὴ κατάλαβα κάποιος κινοῦσε τὰ κλαδιὰ Κύτταξα ξαφνιασμένος μὰ δὲν εἶδα τίποτα.

—Ἄιντε τώρα ἔχουμε καὶ παραισθήσεις — εἶπα μέσα μου.

Τοῦτο τὸ παιγνίδι βάσταξε καμμιὰ δεκαριὰ φορές.

Στὰ τελευταῖα ἀκούστηκε μιὰ παραπονιάρικη φωνὴ καὶ ἡ μορφὴ τῆς Ἀνθῆς πρόβαλε μὲ τὰ σταμνιὰ στὸ χέρι.

—Κύρ Δάσκαλε, Κύρ Δάσκαλε—τραύλισε κι' ἔγινε ἀπὸ κίτρινη, κόκκινη, σὰν παπαροῦνα.

—Ὅπως βλέπεις—ἀστόχαστα καὶ πικραμένα τῆς ἀπάντησα.

Κυττοῦσα μὲ ἀπέραντη τρυφερὰδα τούτη μορφή, τοῦτο τὸ λυγερὸ σῶμα, ποὺ ἔτρεμε, σὰν νὰ τὄχε πιάση δάγγειος.

Πολλὲς φορὲς μ' εἶχε ἀπασχολήσει τούτη ἡ μορφή.

Ἡ τρυφεράδα τῆς φωνῆς της, ἡ γαλήνη καὶ ἡ ἀθωότης τῶν ματιῶν της τὰ ὁλόξεν θαμαλλιά, ἡ ἥσυχη καὶ γεμάτη ἀπὸ ἐμπιστοσύνη ἀφελῆς στάση της, ἡ ἁπλότητα τῆς φυσιογνωμίας, ὁ παραπονιάρικος τρόπος τῆς συμπεριφορᾶς της, ὅλα τὴν ἔκαμναν νὰ ξεχωρίζη.

Τὴν κυττοῦσα βαθειὰ στὰ μάτια ποὺ τἄχε χαμηλωμένα, κι' ὅλο ἔπαιζε νευρικὰ μὲ μιὰ λιόβεργα. Κατάλαβα ἀπ' αὐτὴ τὴ νευρικὴ κίνηση της πολλὰ περισσότερα ἀπ' ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ μοῦ πῆ.

Μπροστὰ στὴ βρύση, γιὰ βωμὸ στὸ φυσικὸ μεγαλεῖο, γιὰ στολίδι, κάτω ἀπὸ ἕνα καταγάλανο Οὐρανὸ γιὰ σκέπη, μὲ τὴ δροσιὰ καὶ τὰ ἀρώματα τῆς φρενιασμένης ἀκόμα φύσης δυὸ ζωοῦλες παίζανε τὴν Ἱστορία καὶ τὴν εὐλογία τῆς ἀγάπης μὲ τὴν ἀγνότητα τῆς ἀπονήρευτης κείνης ἡλικίας. Σὰν παντομίμαι παίζαμε τὸ παιγνίδι ποὖπαιζε καὶ ἡ φύση ὁλόγυρά τους. Ὅ τι φύλαγε: σὰν ἅγιο φυλακτὸ ἡ ἀπονήρευτη τότε καρδιά μου τὄβλεπα στὰ μάτια αὐτοῦ τοῦ ἄγνοῦ κοριτσιοῦ.

Ἀπὸ τὸ κερασένιο στόμα περίμενα νὰ πάρω μιὰ ἀπάντηση, αὐτὴν ποὺ τὰ μάτια τὴν εἶχαν πῆ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή,

Μὰ δὲν πρόφτασα νὰ πάρω τὸ δοξαστικὸ μήνυμα, ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς πυκνὲς ἰτιὲς κάποια μορφὴ ξεφύτρωσε. θαρρεῖς, ἀνάμεσα ἀπὸ τὴν κολάση.

Τόσο ἀπαίσια μοῦ φάνηκε Ἦταν ὁ Νενὲς.

—Δάσκαλε, μοῦπε. δὲν σοῦ φαίνεται ὅτι τὄνομα τῆς Ἀνθῆς φύτρωσε στὰ χείλη σου τώρα τελευταία; Ὅσο γιὰ τὴν καρδιά σου βλέπω τώρα ὅτι παραάνθισε, καὶ γέλασε σαρκαστικὰ γεμάτος κακία μ' ἐκεῖνα τὰ βρώμικα ἀπὸ τὴν ἀπλησιὰ χαρακτηριστικά του.

Ἡ Ἀνθὴ γέμισε τὰ σταμνιὰ της καὶ χάθηκε.

—Δὲν στόπα δάσκαλε. πῶς οἱ Βλάχοι δὲν σκοτώνουν, μὰ σφόζουν;

—Στύπα καϋμένε οἱ Βλάχοι δὲν δίδουν τὸ κορίτσι τους σὲ ξένο.

***

Ὁ ὑπόλοιπος καιρὸς ἔφευγε γρήγορα, βασανιστικά, χωρὶς σημασία.

Ἦλθεν ἐπὶ τέλους ἡ ἡμέρα τῆς ἀναχώρησης. Μεγάλη γιορτή. Τὴν προηγουμένη ἡμέρα ἔγινε τὸ συνηθισμένο τσιμπούσι, κατὰ τὸ ἔθιμο Τὴν ἡμέρα τῆς ἀναχώρησης γιὰ τὸν ἴδιο λόγο κατέστρεψαν τὶς καλύβες καὶ σὰν στρατιὰ ἀπομάχων ξεκίνησε γιὰ τὰ χειμαδιά.

Ἀποχαιρέτησα ὅλους μου τοὺς καλοὺς φίλους μὲ φανερὴ θλίψη καὶ γύρισα στὸ σπίτι μου.

Μὰ τρεῖς ἄνθρωποι δεμένοι μὲ τὸ ἴδιο μυστικὸ χωριζόμασταν μὲ μιὰ ἰδιαίτερη συγκίνηση Ἡ Ἀνθή, ὁ Νενὲς κι' ἐγώ...

Πέρασαν χρόνια καὶ χρόνια ἀπὸ τότε. Μὰ ἀπὸ τότε ὡς τὰ χιόνια ποὖφερε ὁ χειμῶνας τοῦ χρόνου, θαρρῶ πῶς ἀκούω σταλαματιὰ σταλαματιά τὸ μεγαλεῖο κι' ἀπόκρυφο μυστικὸ κάποιας μακρυνῆς ξεφφριασμένης μελαγχολίας, ποὺ πέφτει στὴ μνήμη μου κάθε Αὐγουστιάτικης Ἐποχῆς. Θαρρεῖς ἡ σταλαματιὰ βαλσαμώθηκε μέσα μου, παντοτινὸ μνημεῖο, γιὰ νὰ μοῦ θυμίζη τὸ πρῶτο ἀγρότης νιότης ἐγερτήριο, ποὺ δὲν στάθηκε ἱκανὸς ὁ χρόνος νὰ τὸ θάψη...

Γιὰ τὸν διαφοροποιημένο τόνο τούτης τῆς βιαστικῆς Ἐποχῆς μας τοῦτο τὸ αἴσθημα, καταλαβαίνω, πῶς θὰ μοῦ πῆτε πῶς μυρίζει ἄκρατο ρωμαντισμό.

Οἱ Ὑλιστὲς θὰ μὲ κατακεραυνώσουν καὶ οἱ ρεαλιστὲς θὰ γελάσουν γιὰ τούτη μου τὴν ἀφέλεια.

Δέχομαι καὶ ἀσπάζομαι μὲ τὴν αὐστηρὴ κρίση τῆς σημερινῆς Ἐποχῆς τὴ γνώμη σας. μὰ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου κάθε τοσο κάποιο ὡραῖο φῶς γιὰ τὸ τέλειο, γιὰ τὴν ἀπέραντη ὠμορφιά, γιὰ τὴν ἄδολη γοητεία μοῦ μιλὰ ἀλλοιώτικα.

Δικάστε με, καταδικάστε με, ἀλλὰ τὴ γοητεία τῆς ὠμορφιάς καὶ τὸ ψηλὸ νόημα τῆς ἀγνότητας, ποὺ μὲ ποτίζει τούτη ἡ Ἱστορία οὔτε σεῖς οὔτε ἐγὼ θὰ μπορέσω νὰ πνίξω.

Σχωρέστε με γιὰ τούτη τὴν ἀδυναμία μου, γιὰ ὅσους θὰ μὲ διαβάσουν...

—=ΤΕΛΟΣ=—

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ
ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑΣ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
1) Οἰκοδομικαὶ Ἄδειαι.
2) Ἐργοληψίαι οἰκοδομικῶν κατασκευῶν.
3) Ἄδειαι, Ἀντλιῶν Πετρελαιοβενζίνης, Ἀρτοποιείων, Κινηματογράφων, Ξενοδοχείων, Ἐργοστασίων κ.λ.π.
4) Συντάξεις πάσης φύσεως μελετῶν.
5) Ἐπιμετρήσεις πάσης φύσεως Ἐργασιῶν.
Τεχνικαὶ πληροφορίαι δωρεάν.
Τηλεφωνεῖστε στὸ 3 49

Πρὶν 25 χρόνια!

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΠΟΙΪΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ 1940-41

Τοῦ Συνεργάτου μας κ. Γαρ. Γαροφύλλου

Δευτεριάτικο πρωϊνό! Σειρῆνες καὶ κωδωνοκρουσίες. Ἀνήσυχες μορφὲς στὰ παράθυρα. Κοιτάζονται οἱ γείτονες, συνεννοοῦνται μὲ τὸ βλέμμα καὶ μένουν σύμφωνοι. Τὰ πάντα γιὰ τὴν τιμή. Δὲν εἶναι ἡ μανία τοῦ πολέμου, ποὺ τοὺς ἐμπνέει. δὲν εἶναι τὸ πάθος τῆς περιπέτειας. Εἶναι ἡ συναίσθησις τῆς ἀξιοπρεπείας. Ὅταν αὐτὴ εἶναι ἐκτεθειμένη σὲ κινδύνους, τότε τὸ τροπάριο τῆς εἰρηνοφιλίας διακόπτεται. Ὄχι ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὸν πόλεμο. Ἀπὸ ἀγάπη πρὸς αὐτὴ τὴν εἰρήνη. Γιατὶ τίποτε δὲν ἐξυπηρετεῖ τὴν εἰρήνη χειρότερα ἀπὸ τὴν καλοπροαίρετη διάθεση τῶν λαῶν νὰ δέχωνται ραπίσματα.

Καλὸς εἶναι ὁ πόλεμος. Ἀλλὰ ὑπάρχει κάτι πιὸ ἀπαίσιο κι' ἀπ' αὐτὸν ἀκόμα: ἡ λάσπη ποὺ πέφτει καὶ κηλιδώνει τὶς ὑπολήψεις τῶν λαῶν, ὅταν θελήσουν νὰ τὸν ἀποφύγουν μὲ θυσία τῆς τιμῆς τους. Τέτοιες κηλίδες, τίποτα δὲν εἶναι ἱκανὸ νὰ τὶς καθαρίση. Οὔτε τὸ σβήσιμο τῆς γενεᾶς ποὺ τὶς ἔχει προκαλέσει. Οἱ γενεὲς φεύγουν, ἀλλὰ μένουν οἱ σελίδες τῆς ἱστορίας. γιὰ νὰ θυμίζουν τὴ ντροπή. Μένουν οἱ μεταγενέστεροι, καὶ ζητοῦν εὐθύνες ἀπὸ τὴ στάχτη μας.

Ἀλλά, τέτοια περίπτωση δὲν ὑπῆρξε, δὲν ὑπάρχει, δὲ θὰ ὑπάρξη, ὅσο ὑπάρχει ὁ γαλάζιος οὐρανὸς μας, ὅσο ὑπάρχουν οἱ ἀφροὶ τοῦ Αἰγαίου μας, γιὰ νὰ σχηματίζουν τὴν ἀπέραντη κυανόλευκη ποὺ ἀγκαλιάζει πέρα ὡς πέρα τοὺς Ἑλληνικοὺς ὁρίζοντες.

***

Τὴν προσεχῆ Πέμπτη, συμπληρώνονται 25 χρόνια ἀπὸ τὸ Δευτεριάτικο ἐκεῖνο πρωϊνό, τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940

Τὸ Ἔθνος ὁλόκληρο, θὰ ξαναγιορτάση, γιὰ μιὰ ἄλλη φορά, μὲ πολλὲς ἐκδηλώσεις τὴν Ἐθνικὴ μας ἐπέτειο καὶ εὐλαβικὰ θὰ ὑποκλιθῆ μπρὸς στὰ παιδιὰ της ἐκεῖνα, ποὺ ἔμειναν γιὰ πάντα στὰ ἄγρια Ἠπειρωτικὰ βουνά... αἰώνιοι φύλακες τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Συμμετέχοντες κὶ ἐμεῖς στὸν Πανελλήνιο ἑορτασμὸ μας, δημοσιεύομε σήμερα, στὴ στήλη αὐτή, διάφορα ἀνέκδοτα καὶ περιστατικὰ ἀπὸ τὴν Ἐποποιΐα τοῦ πολέμου 1940—31, ποὺ εἶνσι ζῶντα μνημεῖα τοῦ θρυλικοῦ ἔπους καὶ ποὺ φανερώνουν τὴν γενναιότητα τῆς ψυχῆς τοῦ Ἔθνους μπροστὰ στὴν ἐνεργητικὴ ἀντίστατη κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

***

Στὶς 26 Ὀκτωβρίου 1940, ὁ συνταξιοῦχος δάσκαλος Θεόδωρος Δήμου, κάλεσε στὸ Ἐπταχῶρι σὲ γεῖμα ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ἐπιτελείου τοῦ Ἀποσπάσματος Πίνδου, καθώς καὶ ἀρκετοὺς τσελιγκάδες τῆς περιοχῆ. Ἕνας ἀπ' αὔτοὺς κοιτάζοντας τὴν πλάτη τοῦ σφαχτοῦ σκυθρώπιασε καὶ κουνώντας ἀργὰ τὸ κεφάλι του τὴν ἔδωσε σὲ ἄλλον σύντροφο του ποὺ κι' ἐκεῖνος φάνηκε πολὺ ἀνήσυχος.

—Τὶ τρέχει τσέλιγκα, τὸν ρώτησαν οἱ ἀξιωματικοί.

—Τὶ νὰ τρέχη; Ἔχουμε πόλεμο Ἡ πλάτη εἶναι γεμάτη αἵματα. Ἔχετε τὸ νοῦ σας στὰ σκυλιά, ποῦν' ἀπέναντι σας. Ἔχουμε πόλεμο, καὶ πόλεμο γρήγορα

Σὲ δυὸ ἡμέρες ἄρχισε ὁ πόλεμος.

***

Στὶς 5 ἡ ὥρα τὸ πρωὶ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, γνωστοποιεῖται τηλεφωνικῶς ἀπὸ τὸ Στρατηγεῖο τῆς Κοζάνης στὸ Διοικητὴ τοῦ ἀποσπάσματος Πίνδου συνταγματάρχη Δαβάκη ἡ ἐπίδοση τοῦ Ἰταλικοῦ τελεσιγράφου καὶ πῶς σὲ μιὰ ὥρα πρόκειται ν' ἀρχίση ἡ ἐπίθεση τῶν Ἰταλῶν Οἱ ἀξιωματικοὶ ἀνήσυχοι τὸν ρωτοῦν τί συμβαίνει κι' ὁ συνταγματάρχης ἀποκρίνεται ἤρεμα: «Πρῶτα ὁ θεὸς θὰ νικήσωμε: Μᾶς ἐπετέθησαν οἱ Ἰταλοί. Θάρρος, ψυχραιμία καὶ ἀφοσίωσις εἰς τὸ καθῆκον.

***

Τίποτε ἀπ' τὶς νέες πολεμικὲς μηχανὲς δὲν ξάφνιασαν τοὺς φαντάρους μας. Οἱ ἀτομικοὶ ὁλμίσκοι τῶν Ἰταλῶν, μικροσκοπικὰ κανόνια, ποὺ στέκονταν στὴ βάση τους σὰ βάτραχοι στὰ πισινὰ τους πόδια, μὲ τοὺς ξηροὺς κρότους καὶ τὶς ἀναλαμπὲς τους μέσα στὴ νύχτα τοὺς βρῆκαν εἴοωνες εὐφυολόγους:

«Μᾶς χτυποῦν μὲ τοὺ, μύλους τοῦ καφέ», ἔλεγαν ἀστειευόμενοι μεταξὺ τους.

***

Κοινὸ μυστικὸ καὶ τοῦ τελευταίου φαντάρου μας στὸ πόλεμο 1940—41 ἦταν πὼς πολεμοῦσε ὁλομόναχος στὴ μεγαλόπρεπη γῆ τοῦ Πύρου. Μὰ αὐτή, ἀντὶ νὰ τὸν δειλιάζη, τὸν γέμιζε περηφάνεια. Μιὰ νύχτα στὴ χιονισμένη πλαγιὰ 1220 τοῦ Ἀλῆ—Μποτσιβάν, μπροστὰ στὴν Κλεισούρα, ρωτάει ἕνας δημοσιογράφος κάποιον ἀγράμματο πολεμιστή:

—Γιατὶ πολεμᾶμε;

—Γιὰ τὴ δόξα. Γιὰ παράδειγμα στὸν κόσμο, ἀποκρίνεται ἀδίσταχτα ὁ φαντάρος.

***

Θραύσματα ἀτομικοῦ ὅλμου τὸν τύφλωσαν. Ὁ νοσοκόμος τὸν παρηγορεῖ πὼς ὁ γιατρὸς θὰ τοῦ ξαναδώση γρήγορα τὸ φῶς του.

—«Δὲν μὲ νοιάζει καὶ νὰ μὴ ξαναΐδω ποτὲς πιά. Μὲ φτάνει ποὺ τοὺς εἶδα νὰ φεύγουν», ἀκούεται ν' ἀναντάη ἐκεῖνος.

Ὁ Μέραρχος γυρίζοντας ἀπ' τὶς πρῶτες γραμμὲς πέφτει πάνω σ' ἕνα στρατιώτη μ' ἕνα μεγάλο τενεκὲ χαλβᾶ στὸν ὦμο του, ποὺ ὅμως βαδίζει ξυπόλυτος πάνω στὰ χιόνια καὶ κλαίοντας Τὸν ρωτάει:

—Γιατὶ κλαῖς παιδὶ μου;

—Πονοῦν τὰ πόδια μου, κ. Μέραρχε, παραπονιέται ἐκεῖνος. Τὰ πόδια του εἶναι μελανιασμένα κι' ἀπ' τὰ νύχια του τρέχει αἷμα καὶ πύο, ἕνα θῦμα παγοπληξίας, Ὁ Μέραρχος τὸν ἐφοδιάζει μὲ παπούτσια καὶ μάλλινες κάλτσες καὶ μὲ σημείωμὰ του γιὰ τὸ πλησιέστερο χειρουργεῖο.

—Δὲν μπορῶ, κ. Μέραρχε, νὰ πάω στὸ χειρουργεῖο, γιατὶ τὰ παιδιὰ ἐκεῖ πάνω εἶναι νηστικὰ καὶ περιμένουν χαλβᾶ, ἀπαντάει ὁ στρατιώτης.

Ἐδέησε νὰ βρεθῆ ἄλλος στρατιώτης γιὰ τὴ μεταφορὰ τοῦ χαλβᾶ κὶ ἔτσι πείθεται νὰ πάρη τὸ δρόμο τοῦ χειρουργείου.

***

Τοῦ Λόχου τώρα σειρὰ νὰ προχωρήση πρὸς τὸ πιὸ προχωρημένο σημεῖο τοῦ μετώπου, τὸ μεγάλο βουνὸ ποὺ λογαριάζεται τὸ κλειδὶ τοῦ Ἐλβασὰν καὶ λέγεται «Μνῆμα τῆς Γρηᾶς». Ὁ Λοχαγὸς περνάει τὴ γραμμὴ ἀπ' τὴ μιὰ ἄκρη ὥς τὴν ἄλλη γιὰ νὰ ρίξη μιὰ τελευταία ματιὰ στοὺς ἄντρες του, πρὶν ξεκινήσουν. Ξαφνικὰ σταματάει μπροστὰ σὲ κάτι φαντάρους, ποὺ τοὺς βλέπει φορτωμένους μὲ κλαριὰ βελανιδιᾶς,

—Τὶ εἶναι αὐτὰ Λοχία; Ξύλα γιὰ φωτιὰ Λοχογὲ μου.

—Τὶ τὰ κουβαλᾶτε; Δὲν καταλαβαίνεις ἐσὺ τουλάχιστον ὅτι οἱ ἄντρες πρέπει νὰ εἶναι ἐλαφροὶ γιὰ τὴν ἐπίθεση στὸ χιόνι;

Τοῦ ἀποκρίνονται ὅμως οἱ στρατιῶτες του:

—Ἀφῆστε νὰ τὰ πάρωμε μαζί μας. κ. Λοχαγέ. Εἴδαμε πὼς ἡ κορφὴ ποὺ πηγαίνομε εἶναι σπανὴ κὶ εἴπαμε νὰ τἄχωμε γιὰ ν' ἀνάψωμε φωτιὰ τὸ βράδυ Δὲν μᾶς νοιάζει μιὰ τὸν ἐχθρό, τὸ χειμώνα μόνο φοβούμαστε,

Ὁ Λοχαγὸς χαίρεται βλέποντας τὴν πεποίθηση τους πὼς γρήγορα θὰ βρεθοῦν στὴ δύσκολη κορφὴ καὶ δίνει διαταγὴ νὰ ξεκινήσουν.

Γαρ. Γαροφύλλου

ΔΡ ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ Χ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
Ἐπιμελητὴς Δημοτικοῦ Νοσοκομείου
πλατεῖα Ἀριστοτέλους 7
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΙΔΗΡΙΚΑ
ΤΖΑΜΙΑ
ΔΗΜ. Χ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐγνατίας 90—Τηλ, 76-995
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Λαμπρὰ στολισμένη μὲ δάφνης κλαριά,
προβάλλει ἡ μέρα τοῦ «ΟΧΙ»
Λάμπουν τὰ χιόνια ψηλὰ στὰ βουνά,
σὲ κάθε φαράγγι καὶ κόχη.

Τὰ βλέμματα στρέφουνε ὅλ' οἱ Λαοὶ
σὲ κάποιο σημεῖο στὴ Σφαίρα,
Ὅπου ἀκούσθηκε σὰν τὴ βροντὴ
ἡ Ἔνδοξη ἰαχὴ «Ἀέρα...!»

Γιορτάζει ἡ Ἑλλαδα· οἱ κάμποι ἠχοῦν,
ἡρώων ψυχὲς φτερουγίζουν
καὶ κάπου κεῖ κάτω στὴν Κύπρο τραβοῦν,
κι' ὅλων τὰ μάτια φλογίζουν.

Γιορτάζει ἡ Ἑλλάδα ἡ δόξα περνᾶ,
καὶ δάφνης κρατάει στεφάνια
Γέρνει μπροστά της καὶ προσκυνᾶ,
τῆς Πατρίδος τὰ Θεοφάνεια!

Γεώργιος Ἰ Σαΐνης

ΜΑΘΕΤΕ ΟΤΙ...

Στὸ ζωοτεχνικὸ κέντρο του (Ἀγγλία) ἕνας θαυμάσιος ἐπιβήτορας ταῦρος πέθανε πρόσφατα σὲ ἡλικία 14 ἐτῶν ἀφοῦ κατέρριψε τὸ παγκόσμιο ρεκὸρ τῆς πατρότητος:

Εἶχε γίνει πατέρας 50.000 μοσχαριῶν ἐκλεκτῆς ράτσας.

***

Δέκα φοιτητὲς τοῦ Γιοχάνεσπούργκ κατέρριψαν τὸ ρεκὸρ τῆς κρεβατοδρομίας. Διέτρεξαν 28 χιλιόμετρα σπρώχνοντας ἕνα κρεβάτι πάνω στὸ ὁποῖο ἦτον ξαπλωμένη μιὰ ὡραία κοπέλλα, Χρειάσθηκαν δύο ὧρες καὶ σαρὸν τα δύο λεπτά.

***

Ὁ Ἄγγλος ὁ ἡγὸς φορτηγοῦ Ρόμπερτ Ντεῖβις καταδικάσθηκε νὰ πληρώνει πρόστιμα γιὰ ὑπερβολικὴ ταχύτητα Τὸ δικαστήριο τὸ ἔκρινε μὲ ἐπιείκεια ἐπειδὴ ἦταν... μυοσοτραφής. Ἰδοὺ πῶς ἀπολογήθηκε ὁ Ντέϊβις: «Κύριε πρόεδρε, στὸ ἐνώλιο τοῦ κατηγορουμένου ἔτρεπε νὰ βρίσκεται ὁ... Φράννς Λίστ καὶ ὄχι ἐγώ. Τὴν ὥρα ποὺ ὤδηγοῦσα σκεπτόμουνα τὴν «Οὐγγρικὴ Ραψωδία» καὶ ὅπως ξέρετε, ὁ ρυθμὸς αὐτοῦ τοῦ κομματιοῦ εἶναι τόσο ζωηρό, ὥστε ἀφαιρέθηκα καὶ πάτησα γκάζι»:

***

Μιὰ ὁμάδα ἐρευνητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Τιουλέην (ΗΠΑ) ἀνεκάλυψε στὸν κοφὲ τὴν ὕπαρξη, σὲ ἀξιόλογες ποσότητες, τῆς Βιταμίνης Β, ποὺ εἶναι ἰδιαιτέρως ἀποτελεσματικὴ κατὰ τῶν δερματικῶν παθήσεων καὶ τῆς νευρίτιδος.

***

Σὲ ὡρισμένα βουδιστικὰ μοναστήρια χρησιμοποιοῦνται ξύλινα σήμαντρα σὲ σχῆμα φανταστικῶν ψαριῶν. Τὸ σήμαντρο ἀναγγέλει κάθε πρωΐ τὴν ἔναρξη τῆς μοναστικῆς ἡμέρας. Τὸ ψάρι ποὺ δὲν κλείνει ποτὲ τὰ μάτια του, θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς βουδιστὲς ὡς σύμβολο τῆς ἐπαγρυπνήσεως κατὰ τοῦ πειρασμοῦ.

ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΤΕΧΝΙΚ
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ
ΜΕΛΕΤΑΙ — ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ
Α. Α·Ι ΒΑΤΖΙΔΗΣ ΔΙΠ. ΜΗΧ)ΓΟΣ ΗΛΕ)ΓΟΣ
Γ. ΗΛΙΑΔΗΣ ΔΙΠ. ΜΗΧ)ΓΟΣ ΗΛΕ)ΓΟΣ
Ν ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΠ. ΜΗΧ)ΓΟΣ ΗΛΕ)ΓΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 7
Τηλεφ 37.232
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΛΑΛΟΥΝΤΑΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΩΤΟ—ΡΙΝΟ—ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ: 12—2 π.μ. καὶ 5—8 μ.μ.
ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ 44 Τηλ. 32—966
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΦΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ.Β.Ε

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 150. Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται

Ὑπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΓΟΝΕΙΣ

—Ξέρεις, μαμά, προχθὲς στὸ πάρτυ γνώρισα ἕ νὰ πολύ καλὸ παιδί Σκέφτομαι νὰ τὸ καλέσω στὸ σπίτι μας γιὰ νὰ γνωρισθοῦμε καλύτερα.

—Πολὺ καλὰ τὸ σκέφθηκες, παιδί μου. Νὰ τόν καλέσης. Εἶσαι μεγάλη πιά...

Πράγματι τὴν ἄλλη μέρα κατέφθασε ὁ νεαρὸς στὸ σπίτι τῆς νέας κοπέλλας. Στὴν ἀρχὴ ἦταν μαζί καὶ ἡ μητέρα. Σέ λίγο ὅμως προσποιήθηκε ὅτι ἔχει κάποια δουλειά (;) καὶ ἔφυγε. Ἔτσι οἱ νέοι μας ἔμειναν μόνοι γιὰ νὰ τὰ ποῦν καλύτερα... Καὶ τὰ εἶπαν πάνω ἀπὸ δυὸ ὧρες.

Μπροστὰ ἀπὸ μέρες ὅμως ἡ μητέρα ἐπισκέφθηκε ἕνα γνωστό της πρόσωπο καὶ τὸ παρακαλοῦσε νὰ μεσολαβήση γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς κόρης της, γιατὶ τὰ πράγματα προχώρησαν....

Ἔτσι πάνω κάτω ἀρχίζουν πολλὰ καθημερινὰ δράματα γιὰ νὰ καταλήξουν σ' αὐτὸ τὸ τραγικὸ τέλος. Καὶ πάντοτε τὰ θύματα σ' αὐτές τίς περιπτώσεις εἶναι τὰ παιδιά. Οἱ ὑπεύθυνοι ὅμως ἠθικοὶ αὐτουργοί, δέν παύουν νὰ εἶναι οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν ἐλαστικὴ τους συνείδηση ὁδηγοῦν τὰ παιδιὰ τους κατὰ κρημνοῦ,

Κι' ἔπειτα σοῦ λένε. οἱ νέοι μας χάλασαν...

Ι. Τ. ΠΟΛΥΓΕΡΙΝΟΣ

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΑΥΓ. ΧΑΛΑΤΗ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ
Μπαλταδώρου 8
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τηλ. 36.685, 71.513
Ἀναλαμβάνονται μελέται, καὶ ἐπιβλέψεις πάσης φύσεως τεχνικῶν, οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἐν Θεσ)νίκη καὶ Πολυγύρω Χαλκιδικῆς

Δρ ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΑΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΚΑΡΔΙΑΣ
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου ΓΡΕΙΒΟΥΡΓ Δ. Γερμανίας
Ἐγνατίας 112
1ος Ὄροφος
Τηλ. 21705
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ἡ «Φωνὴ» δοκιμάζει ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν, διότι διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κατωτέρω ἐπιστολῆς τοῦ Κρητὸς στρατηγοῦ Ἰ. Ἀλεξάκη πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Πολυγύρου θὰ παράσχη εἰς τοὺς ἀναγνώστας της ἐνδιαφερούσας λεπτομερείας τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος τῶν Χαλκιδικέων.

Κύριε Δήμαρχε Πολυγύρου

Πολὺ ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν ὡραῖον Πολύγυρον. ἔχων ἀλησμονήτους ἀναμνήσεις 50ετίας.

Ὤ, θὰ γνωρίζετε βέβαια, τὸ 1ον Ἀνεξάρτητον Τάγμα Κρητῶν μὲ διοικητήν του τὸν ταγματάρχην Κολοκοτρώνην Γ., ἔγγονον τοῦ μεγάλου ἀγωνιστοῦ τοῦ 1821, κατέλαβε τὴν Χαλκιδικὴν ὅλην. ἀμέσως μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Θεσσαλονίκης. Εἶχον προηγηθεῖ τὰ σώματα προσκόπων μας (ἀνταρτῶν), ὑπὸ τῶν ὁποίων. μὲ συνδρομὴν ὅλου τοῦ πληθυσμοῦ, τοῦ ἀνέκαθεν ἀγνοῦ ἑλληνικοῦ, εἶχεν ἐκδιωχθῆ ἡ τουρκικὴ χωροφυλακὴ καὶ αἱ ἀρχαί Ἀλλὰ παρίστατο ἀνάγκη νὰ καταληφθῆ ἡ χώρα καὶ ὑπὸ τοῦ στρατοῦ μας, διὰ νὰ ἐμποδισθοῦν οἱ βούλγαροι νὰ εἰσχωρήσουν εἰς αὐτὴν καὶ νὰ διεκδικήσουν τὴν κατοχὴν της ἔκτοτε.

Αὐτὸ τὸ ἔργον, τὴν κατάληψιν καὶ κατοχήν, ἐξετέλεσεν ἀποτελεσματικῶς τὸ τάγμα Κρητῶν

Τὸ κρητικὸν αὐτὸ τάγμα εἶχε τὴν καλὴν τύχην νὰ εἰσέλθη πρῶτον αὐτὸ εἰς τὴν ἀπελευθερουμένην Θεσσαλονίκην τὴν ἑσπέραν τῆς 26—10—1912, πρὶν ὑπογραφῆ τὸ πρωτόκολλον παραδόσεως καὶ ἀνθυπολοχαγὸς τότε εἰς τὸν 1ον λόχον τοῦ τάγματος, εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν μὲ τοὺς πρώτους.

Δι' αὐτὸ παρέστην καὶ ἐγὼ ἐφέτος εἰς τὸν ἐν Θεσσαλονίκη 50ήμερον ἑορτασμὸν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν της (ἀπὸ 24—28 Ὀκτωβρίου 1962) προσκεκλημένος ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν της, ὡς καὶ ἄλλοι τινὲς συμπολεμισταί μου τοῦ 1912—1913.

Καὶ εἶχα σκοπὸν νὰ ἔλθω καὶ εἰς τὸν Πολύγυρον, ἀλλὰ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐκπληρωθῆ ὁ πόθος μου αὐτός.

Πρὸ ἡμερῶν ἔμαθα ἐδῶ ἀπὸ τὸν συνάδελφόν μου στρατηγὸν κ. Σπυρίδωνος Γ. ὅτι καὶ σεῖς οἱ Χαλκιδικεῖς ἑορτάσατε μὲ λαμπρότητα, ὡς ἔπρεπε, τὴν 50ην ἐπέτειον ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως.

Κρίνω καλὸν νὰ ὑπενθυμίσω ἐδῶ ἐν συντομίᾳ τὴν κατάληψιν τῆς Χαλκιδικῆς ὑπὸ τοῦ Κρητικοῦ τάγματος:

Τὴν 31—10 ἐφθάσαμε εἰς Βασιλικά, τὴν 1—11—12 εἰς τὴν Γαλάτισταν καὶ τὴν 2—11—12 εἰς τὸν Πολύγυρον. Ἐκεῖθεν οἱ λόχοι καὶ οἱ διμοιρίαι διενεμήθησαν εἰς τὰς πολίχνας, κώμας καὶ χωρία ὅλης τῆς Χαλκιδικῆς καὶ κατεῖχον αὐτὴν ἐπὶ ἑπτάμηνον, ἤτοι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ κατὰ τῆς Βουλγαρίας Β' Βαλκανικοῦ πολέμου.

Ἐγὼ μάλιστα ἀποσταλείς ἐκ Γαλατίστης τὴν πρωΐαν τῆς 2—11—12 μὲ οὐλαμὸν (2 διμοιρίας) τοῦ 1ου λόχου τοῦ τάγματός μας πρὸς κατάληψιν τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω, ἔφθασα διὰ Ρεσετνικίων (σήμερον Ἅγιος Πρόδρομος) εἰς Λιαρίγκοβαν (Ἀρναίαν, τὴν 2—11—12), ἐκεῖθεν διὰ Ρεβενικίων (Μεγάλη Παναγία) καὶ Γοματίου εἰς Ἱερισσὸν (3—11—12), ὁπόθεν ἐπορεύθην μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Ξέρξου.

Ἐκεῖ λαβὼν τὴν ἀγγελίαν ὅτι ὁ Στόλος μας κατέλαβε ἤδη τὴν Δάφνην καὶ τὸς Καρυὰς καὶ ἐντολὴν τοῦ Στρατηγείου μας νὰ παραμείνω εἰς Ἱερισσόν, ἵνα ἐμποδίσω τὴν ἐκ Σερρῶν διὰ Νιγρίτης συνεχιζομένην κάθοδον Βουλγαρικοῦ στρατοῦ προτιθεμένου νὰ εἰσέλθη εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, ἐπέστρεψα εἰς Ἱερισσὸν καὶ ἐγκατεστάθην ἵνα ἀποκρούσω τοὺς Βουλγάρους. Οἱ Βούλγαροι μαθόντες ταῦτα, δὲν ἐτόλμησαν νὰ κατέλθουν καὶ τὸ Ἅγιον Ὄρος δὲν ἐπατήθη τότε ἀπὸ τὸ Βουλγαρικὸν πέλμα, οὔτε ὅλη ἡ Χαλκιδική.

Τὸ Κρητικὸν αὐτὸ Τάγμα εἶχε λαμπρὸν δρᾶσιν κατὰ τὸν Βον Βαλκανικὸν πόλεμον Ἔδρεψε ὡραίας δάφνας εἰς τὰς μάχας Λαχανᾶ (19—21) Ἰουνίου 1913) Στενὸν Σιδηροκάστρου (26—27 Ἰουνίου) Πιλὰφ Τεπέ (6—7—1913) καὶ πρὸ τῆς ἄνω Τζουμαγιᾶς (12—14 Ἰουλίου 1913) ἀλλὰ εἶχε καὶ τὰς μεγαλυτέρας ἀπωλείας ἀπ' ὅλας τὰς ἄλλας μονάδας τοῦ Στρατοῦ μας. Πάντες οἱ Ἀξιωματικοὶ τοῦ Τάγματος ἐφονεύθησαν ἢ ἐτρουματίσθησαν καὶ ἐκ τῶν χιλίων ὁπλιτῶν του κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου, μόνον οἱ πεντήκοντα ἦσαν παρατεταγμένοι τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς τελευταίας μάχης (14—7—1913) ἐπιτιθέμενοι διὰ τῆς λόγχης. Οἱ λοιποὶ εἶχον φονευθῆ ἢ τραυματισθεῖ.

Ἐγὼ ἐτραυματίσθην δύο φοράς, ἤτοι εἰς τὴν μάχην τοῦ Λαχανᾶ (21—6—1913 μὲ τραῦμα εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα καὶ εἰς τὴν μάχην πρὸ τῆς ἄνω Τζουμαγιᾶς (ὕψωμα (1378) μὲ τραῦμα διαμπερὲς τοῦ στήθους (12—7—1913).

Ἔκρινα καλὸν νὰ σᾶς παράσχω τὰς πρόσθεν συντόμους πληροφορίας διὰ τὸ Κρητικὸν τάγμα, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν κατάληψιν τῆς Χαλκιδικῆς καὶ παραμονήν του εἰς αὐτὴν ἐπὶ 7μηνον μὲ ἔδραν του τὸν Πολύγυρον συνεδέθη μὲ τὸν τόπον σας μὲ δεσμὸν ἀδελφοσύνης, δεσμὸν σφυρηλατούμενον εἰς Ἱστορικὰς ὥρας πολέμου. Ἀνενεώθη μάλιστα παλαιότατος δεσμὸς ὅστις ὑπῆρξεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀρχαίας Ὀλύνθου, ἱδρυθείσης ἀπὸ τοὺς μετοικήσαντας ἐκ τῆς Βαττιαίας (Πέλλη.) Βοττιαίους οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἄποικοι ἐκ Κρήτης

Κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ Τάγματός μας εἰς τὸν Πολύγυρον τὸ 1912—1913 (ὅτε ἐγὼ διέμενα παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ Ζαμπούνη) οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Τάγματος ἐγνωρίσθημεν μὲ τοὺς κατοίκους καὶ εἰς τὸ σημειωματάριόν μου (ἀτομικὸν ἡμερολόγιον) βλέπω τώρα τὰ κάτωθι ὀνόματι προχόντων Ἀθανάσιος Ψολαμήδης Δήμαρχος, Ἀντώνιες Παλαμήδης ἰατρός, Ἀθανάσιος Σαμαρᾶς ἔμπορος, Γεώργιος Κατσίκας ἔμπορος, Γεώργιος Δέλλιος ἔμπορος, Ἀθανάσιος Κότσιανος ἔμπορος, Μιχαὴλ Τσακνῆς δικηγόρος.

Ἐὰν σᾶς εἶναι εὔκολον νὰ διαβιβάσητε τοὺς χαιρετισμούς μου εἰς τοὺς αὐτόθι ἀπογόνους τῶν ἀνωτέρω καὶ λοιποὺς Χαλκιδικεῖς, πολὺ θὰ μὲ εὐχαριστήσητε.

Μὲ φιλικὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν

Ἰωάννης Σ. Ἀλεξάκης
Εἶμαι ὁ μόνος ἐπιζῶν ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Τάγματος ἐκείνου

Ὁ ἴδιος

Τὸ 1ον ἀνεξάρτητον τάγμα Κρητῶν ἐπεσημοποίησεν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Χαλκιδικῆς τὸ 1912, ἀφοῦ αὕτη διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς μέσων καὶ τῆς εὐστόχου διὰ τὰς περιστάσεις πολιτικῆς τῶν παραγόντων της, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ἱεράρχην Εἰρηναῖον ἐπέτυχε νὰ ἀπαλλαγῆ τῆς μακραίωνος δουλείας, ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς πτώσεως τῆς Θεσσαλονίκης. Διὰ τὴν Ἱστορικὴν ἀκρίβειαν ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Χαλκιδικῆς ἐκηρύχθη τὸ πρῶτον ἐν Ὁρμυλίᾳ ὑπὸ τῶν Ἰωάννου Κοπάνου Θεσσαλονικέως ἐνοικιαστοῦ τοῦ Μετοχίου Βατοπεδίου, Δημητρίου Ἀγαπητοῦ καὶ ἄλλων Ὁρμυλιοτῶν, οἵτινες πληροφορηθέντες τὴν ἀκάθεκτον προέλασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ πρὸς Θεσ)κην καὶ μεθυσθέντες ἐξ ἐνθουσιασμοῦ, ἐβιάσθησαν νὰ περιορίσουν τὴν ἐκεῖ Τουρκικὴν Ἀστυνομικὴν δύναμιν καὶ νὰ ὑψώσουν τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ στρατηγοῦ Ἰωάννου Ἀλεξάκη περιέχει λίαν ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΔΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ
ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ 11 ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30
Τηλ. ἀσθενῶν 79.221 — Τηλ. ἰατρῶν 73.114
ΤΜΗΜΑΤΑ
Παθολογικὸν— Καρδιολογικὸν —Χειρουργικὸν
Γυναικολογικὸν— Ὀρθοπεδικὸν —Οὐρολογικὸν
Ὀφθαλμολογικὸν — Ὠτορινολαρυγγολογικὸν
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Ἀκτινολογικὸν — Μικροβιολογικὸν
Δωμάτια πολυτελείας Α Βα, Β,β, Γ θέσεις
Δεκτοὶ πρὸς νοσηλείαν
Ἀνασφάλιστοι καὶ ἠσφαλισμένοι

Χαλκιδικεῖς:
Διὰ πᾶσαν Κτηματικὴν σας Συναλλαγὴν Ἀποταθῆτε μὲ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸ Γραφεῖον Κτηματικῶν Συναλλαγῶν ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ.
Ἀγοραί-Πωλήσεις Ἀκινήτων
Ὁδὸς Βασιλέως Ἡρακλείου ἀρ. 13, 1ος ὄροφος ἀρ. Γραφείου 2.
(= ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ =)
ΤΗΛΕΦ. 30—275

✲ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ✲

Ἀναμνήσεις ἀπὸ τὸ 1912

Σὰν σμβολὴ τῆς στήλης αὐτῆς στὴν ἀνάμνηση τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Χαλκιδικῆς παραθέτω παρακάτω ἕνα κείμενο παρμένο ἀπὸ τὸ δυσεύρετο «Ἡμερολόγιον Χαλκιδικῆς» τοῦ Νικολάου Μ. Ἠλία.

Ἔχω στὴ βιβλιοθήκη μου τὰ τέσσαρα τεύχη τοῦ Ἡμερολογίου αὐτοῦ ποὺ κυκλοφόρησε στὰ 1931—34. Ἦταν ἡ ἔκδοση αὐτὴ μιὰ ἀξιέπαινη καὶ ἀξιόλογη προσπάθεια ποὺ κάποιος πρέπει νὰ τὴν ἐξακολουθήση γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου μας.

W.—

Πῶς ἦρθε τὸ Ἑλληνικὸ στὴ Συκιά.

Ἤτανε πραγματικὸς τύπος. Στὴ διήγηση μάλιστα ἀμίμητος. Ἐν γνώσει πῶς ἡ ἱστορία ποὺ ἔλεγε ἦταν ἁλατισμένη γερὰ μὲ ψέματα καὶ παραφουσκομένη σὲ κρατοῦσε ὧρες σκαλομένον ἀπὸ τὰ χείλια του. Ἂν δὲ τύχαινε νὰ μεταδώση καμιὰ εἴδηση κάπως χαρούμενη, ε! τότε πιὰ ἦταν στὶς δύξες του. Ἡ φαντασία του ἀχαλίνωτη στὸ πλάσιμο τῶν παραστάσεων. Μ' ἕνα λόγο τὰ παράστανε τὰ πράγματα ζωντανά. Σ' αὐτὸ τὸν τόπο ἔτυχε νὰ φέρη τὴν εἴδηση τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ στὴ Συκιὰ τῆς Χαλκιδικῆς. Τὸν ἔλεγαν καπετὰν Κῦρον Ἀθανασίου, Ἤτανε πραγματικὸς θαλασσόλυκος γνωρισμένος καλὰ μὲ τὴ θάλασσα ἀπὸ τὰ μικρά του χρόνια. Κάποτε ἀνακατώθηκε καὶ στὰ Κοινοτικά καὶ ἔκανε θαύματα. Συμπαθητικός ὅπως ἦταν μὲ τὴ χάρι καὶ τὴ γλυκύτητα τῆς ὁμιλίας του κατόρθωνε νὰ σαγηνεύη τὸν καθένα. Καὶ ἐπεβάλλετο. Αὐτὸ φαίνοταν ἀπὸ τὸ σακάκι του ποὺ τὸ φοροῦσε πάντα στὸ ἕνα μανίκι. Κάποια χρονιὰ εἶχε συγκεντρώσει ὅλες τίς ἐξουσίες τοῦ χωριοῦ στὰ χέρια του.

Τὸ ἔδειχνε κι' ἡ ὑπογραφή του στὰ ὑπηρεσιακὰ ἔγγραφα καὶ γράμματά του.

Καπετὰν Κῦρος Ἀθανασίου
μουχτάρης
Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας
μονάρχης Συκιᾶς.

Μὰ τελευταῖα εἶχε ἐρωτευθῆ τρελλὰ τὴ βάρκα του. Δὲν ξέρω πῶς. Ἴσως τὰ συνεχῆ οἰκογενειακὰ δυστυχήματα τὸν ἔκαναν νὰ ἀποφεύγη τὶς σκοτοῦρες τοῦ χωριοῦ Στὴ θάλασσα. Στὸ ταξείδι. Στὸ ψάρεμα. Νὰ ἡ εὐτυχία του. Καὶ γιὰ ναυτόπουλο εἶχε ἕναν ἀνεψάκο του καὶ ψάρευε—λησμονῶντας τὶς πίκρες τῆς ζωῆς—στὴ Συκιὰ καὶ στὸ Ἅγιον Ὄρος.

***

Ἄρχισε ὁ Βαλκανικὸς πόλεμος τοῦ 1912 Τὸ «ἄφερίμ Βενιζέλος» τῆς «Γενῆ Ἀσρ», ἐφημερίδας Τούρκικης ποὺ ἔβγαινε τότε στὴ Θεσσαλονίκη, ἀποδείχτηκε σὲ λίγες μέρες τέλεια ἀψυχολόγητο καὶ μαζί μὲ τάλλα Βαλκάνια καὶ ἡ Ἑλλὰς ἔμπαινε στὸ πόλεμο ἐναντίον τῆς Τουρκίας, Μαθαίναμε—ἀπὸ διαδόσεις βέβαια—πῶς ὁ Ἑλληνικος σάρωσε τοὺς Τούρκους στὸ Σαραντάπορο καὶ προχωροῦσε πρὸς τὰ πάνω. Τρίβαμε τὰ μάτια μας γιατὶ νομίζαμε πῶς πλέγαμε σὲ πέλαγο ὄνειρου, Κι' ὅμως ἤτανε πραγματικότητα. Ἡ Τούρκικη χωροφυλακὴ ποὺ ἤτανε στὰ χωριὰ ἄρχισε νὰ συγκεντρώνεται στὰ ἀστυνομικὰ τμήματα κι ἀπὸ κεῖ στὴν ἕδρα τόν Πολύγυρο. Μὰ ὁ πολυχρόνιος φόβος τῆς σκλαβιᾶς μᾶς ἔκανε νὰ λαβαίνομε μέτρα ἀσφάλειας μὲ τὴν ἀποχώρηση τῶν Τούρκων. Φοβοῦμεθα μήπως γυρίσουν καὶ βάλουν σφαγή!

Ἔτσι λοιπὸν στὴ Συκιὰ εἶχαν βάλει νὰ φυλᾶνε στοὺς κεντρικοὺς δρόμους τῆς συγκοινωνίας της μὲ τάλλα χωριὰ ὁπλοφόρους—πρόχειρους πολιτοφύλακες—οἱ ὁποῖοι μὲ δύο πυροβολισμοὺς θὰ μετέδιδον τὴν κακὴ εἴδηση. Δηλαδὴ μὲ τὸν πρῶτον—«κᾶτι φαίνετσι»—καὶ μὲ τὸ δεύτερο «Ἔρχονται φεύγετε στό βουνό».

***

Ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες ὁ ἥρωάς μας βρισκόταν στὸ Ἅγιον Ὄρος Κάποιο ἀπομεσήμερο ποὺ σιγούρεψε καλὰ ὁ μπάτης ἐσήκωσε τὸ πανὶ γιὰ τὸ χωριό.—Ἐννοεῖται πῶς ἡ φλάσκα— μιὰ ἀπαραίτητη καὶ παρήγορη συντρόφισσα στὸ δρόμο τῆς τρικυμισμένης ζωῆς του—τῶν 6 ὀκάδων, γεμάτη μπρούτζικο ἀπὸ τὴ Μονὴ Γρηγορίου γερμένη μέσα στὴν πλώρη τόν περίμενε—

—«Γιομάτα λίγο μπάρπα, Μπροστὰ μας ἕνα βαπόρι χαμηλό».—

Μὲ μιὰ τιμονιὰ ἐγέμισε τὸ πανί καὶ μπροστὰ στὴν πλώρη του διέκρινε τό βαπόρι.

—«Εἶναι ἡ τορπίλλα, Γιώργη».—

Σὲ λίγο πάλι ἡ φωνὴ τοῦ μούτσου του,

—«Εἶναι Ἑλληνικὴ τορπίλλα. μπάρμπα!!»—

Ξαφνιάστηκε. Ἄφησε τὸ τιμόνι κι ἔβαλε τά δυό χέρια του πάνω ἀπό τὰ βλέφαρά του γιὰ νὰ κυτάξη καλύτερα. Ἡ γαλανόλευκη κυμάτιζε περήφανα στὴ πρύμνη του. Πράγματι ἤτανε Ἑλληνικό ἀντιτορπιλλικό, Κατέβασε τὰ χέρια του, ἔτριψε τὰ μάτια του καλὰ, ἔβαλε πάλι τὰ χέρια του πάνω ἀπό τὰ βλέφαρά κι' ἔβλεπε τό βαπόρι. Μὰ ὕστερα ἀπό ἕνα λεπτό τῆς ὥρας, ἔβγαλε τὸ μαντῆλι του καὶ τὸ ἔσειε στὸν ἀέρα φωνάζοντας.

«Ζήτω, ζήτω, ὥρα, ὥρα καλή, στό καλό»—Γέμισε τὸ ποτῆρι Γιώργη μου»—κι' ἡ διαταγή του ἐξετελέστηκε στὴ στιγμή.

—«Βίβα λοιπὸν γιὰ τὴν ἐλευτεριά μας—Βίβα—Βίβα.»

Ἡ φλάσκα ὅταν ἔφθασε στὸ λιμάνι εἶχεν ἀδειάση κι' ὁ Καπετὰν Κῦρος ἦταν στίς δόξες του. Ἄκουσε Γιώργη λέγει στὸ ναυτόπουλο. Πάρε τόν τρουβά. Βάλε μέσα καὶ κανὰ δυὸ δυναμίτες ἁρματομένους καὶ πᾶμε. Πρέπει νὰ μάθουν ἀπόψε στό χωριὸ πῶς ἔγεινε λευτεριά. Τί γίνηκε στό χωριὸ καὶ τί μέτρα ἀσφαλείας ἔλαβον δὲ τὸ ἤξευρε. Μὰ δέν χρειάζονταν νὰ τά ξέρη. Ἔγεινε Ἑλληνικό! ! !.

***

Ὅταν ἔφτασαν κοντὰ στὸ χωριὸ καὶ σέ ἀπόσταση τέτοια ποὺ ν' ἀκούεται ὁ κρότος τοῦ δυναμίτη ἄναψε ἕναν. Οἱ λαγκαδιὲς βοῦξαν καὶ ὁ ἦχος ἀκούσθηκε στὸ χωριὸ. Οἱ χωριανοὶ ἀκούγοντας τὸν κρότο ἄρχισαν νὰ τοιμάζωνται —κατὰ τὸ σύνθημα—καὶ μπρικοὶ μάλιστα ἔπιασαν τὸ βουνό. Λίγο ἀκόμα καὶ θἄμπεναν μέσα στό χωριὸ.

—«Γιώργη, δέν πιστεύω νὰ μᾶς κατάλαβαν στὸ χωριὸ, φέρε νὰ ρίξωμε ἕναν ἀκόμα».

Καὶ ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον. Ὅλο τὸ χωριὸ βοῦιζε ἀπὸ τὸ βρόντο τοῦ δυναμίτη καὶ ἀπὸ τὶς σπαρακτικές φωνές κείνων πού ξύπνησαν καὶ φεύγανε πρὸς τὰ βραχῶδη λιμέρια τοῦ Κούκου.

***

Σὲ λιγάκι μετεδόθηκε ἡ εἴδηση ὅτι ἦρθε ὁ Καπετὰν Κῦρος κι' ἔφερε τὸ Ἑλληνικό. Ἐὶ τότε πιὰ ὁ κόσμος ὅλος ἔτρεχε πρὸς τὸ σπίτι του—σὰν σέ κανένα προξενεῖο—νὰ μάθη τὰ νέα. Μὰ κεῖνος δὲν ἔλεγε τίποτα, μονάχα πῶς ἔπρεπε νὰ φωνάζουν ζήτω. Κι' εἶχε δίκιο βρισκόταν στὸ βασίλειο τῆς φλάσκας του. Κι' ὅταν πιὰ ὁ κόσμος ἐπέμενε πολύ, Τότε τοὺς εἶπε.—»Κοιμᾶστε μωρὲ. Ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς στόλος εἶναι στὸ λιμάνι. Κάτω εἶναι μέρα—,

Ὁ κόσμος ἡσύχασε πιά; Τὰ καφενεῖα ἀνοιξαν κι' ἄρχισαν τὰ πιοτὰ γιὰ τὴ λευτεριὰ. τὰ τραγούδια οἱ χαρές, 'οἱ ἐπευφημίες. Μὰ ὁ ἥρωάς μας ὕστερα ἀπό λίγο διέταξε τὴ μονάκριβή του κόρη Π. νὰ βάλη ἕνα καρβέλι ψωμὶ στόν τουρβά νὰ τὸν φέρη τὰ ροῦχα νὰ ἀλλάξη γιὰ νὰ πηγαίνη.

. . . . . .

Καὶ πράγματι τὴν ἴδια βραδιὰ κι' ὕστερα ἀπὸ δυὸ ὧρες βέρα πόμπα, ἴσα πανὶ καὶ τὸ πρωῒ βρέθηκε σ' ἕνα ἀκρολίμανο. Οἱ κακὲς οἱ γλῶσσες εἶπαν πῶς θέλανε νὰ τόν δεῖρουν. Δὲν ξέρω. Κεῖνο ποὺ ξέρω εἶναι πῶς ἦταν κάπως λυπημένως κι' αὐτὸ γιατὶ ἡ ἀπαραίτητη συντρόφισσά του ἡ φλάσκα ἦταν ἄδεια.

Ἔγραφον διὰ τὸ ἡμερολόγιον Χαλκιδικῆς Ἰούλιος 1931

Ἄγγελος Δ, Καρᾶς
διδάσκαλος ἐκ Συκιᾶς

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΝΟΜΑΡΧΗ

Τὴν Παρασκευὴν τὸ ἀπόγευμα ἐπραγματοποιήθη εἰς τὴν Νομαρχίαν σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Νομάρχου διὰ τὰ ζητήματα τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας Χαλκιδικῆς. Εἰς τὴν σύσκεψιν μετέσχον: ὁ Ἀθανάσιος Φιλιππίδης, βουλευτής, ὁ Ἰωάννης Παπαγεράκης, Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Παιδ. Ἀκαδημίας Θεσ)νίκης, ὁ Ν Πάππας, δικηγόρος, ὁ Β Καλογερᾶς, Λυκιάρχης καὶ ὁ Ἀθ. Τσέντελης, βιομήχανος.

Οἱ ὡς ἄνω ἐγνώρισαν εἰς τὸν κ. Νομάρχην, ὅτι ἡ Ἑταιρεία ἀπέκτησεν ἰδιόκτητον στέγην ἀξίας 600.000 περίπου καὶ ὅτι ὑπολείπεται πρὸς ἀποπληρωμὴν της μόνον τὸ ποσὸν τῶν 80 000 δρχ Ὁ κ Νομάρχης ἔδειξε συγκινητικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰ ζητήματα τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας, ὑποσχεθεὶς ἀμέριστον τὴν συνδρομὴν του,

Ἐπίσης ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἐπισπεύσεως τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἀριστοτέλους, θέμα ὅπερ ἐχρόνισεν εἰς βαθμὸν προκαλοῦντα τὴν ἀγανάκτησιν. Τέλος συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως τῆς Χαλκιδικῆς. διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἐξυψωθῆ τὸ βιοτικὸν καὶ ἐκπολιτιστικὸν ἐπίπεδον τῶν κατοίκων της.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Ἑορτασμοῦ τῆς 26ης Ὀκτωβρίου 1965

Ἀπὸ τῆς προτεραίας 25ης Ὀκτωβρίου 1965 θέλει γίνη γενικὸς σημαιοστολισμός.

Τὴν 26ην Ὀκτωβρίου καὶ ὥραν 7,30 πρωϊνὴν ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου θέλει περιέλθη τὴν πόλιν παιανίζουσα πατριωτικὰ ἔμβατήρια.

Τὴν 10ην π.μ. ὥραν τελεσθήσεται ἐπίσημος δοξολογία εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Μαγδαληνῆς.

Κατὰ τὴν Δοξολογίον προσκαλοῦνται ὅπως προσέλθωσιν.

1. Ὁ κ. Νομάρχης.

2 Οἱ τυχὸν παρευρισκόμενοι ἐνταῦθα κ.κ. Βουλευταὶ ὡς καὶ οἱ πρώην Βουλευταὶ καὶ Δήμαρχοι.

3. Ἅπασαι αἱ Δικαστικαί, Πολιτικαί, Στρατιωτικαὶ καὶ Διοικητικαὶ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως, τὰ Σχολεῖα καὶ ἅπας ὁ λαὸς τῆς πόλεως Πολυγύρου.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας θὰ τελεσθῆ ἐπιμνημόσυνος δέησις εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Εἰρηναίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ κατατεθοῦν στέφανοι ἐκ μέρους τοῦ κ. Νομάρχου, τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν Σχολείων τῆς πόλεως

Ἀντὶ τῆς καθιερωμένης ὁμιλίας θὰ διανεμηθῆ πολυγραφημένη ἡ κατὰ τὸν ἑορτασμὸν παρελθόντος ἔτους ὁμιλία τοῦ κ. Δημάρχου «περὶ τῶν Ἐθνικῶν Ἀγώνων τοῦ Πολυγύρου καὶ τῆς Χαλκιδικῆς ἀπὸ τῆς ὑποδουλώσεώς της εἰς τὸν Τουρκικὸν Ζυγὸν μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεώς της».

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 20)10)65

Ὁ Δήμαρχος

Ἀθαν. Καραγκάνης

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ 12 χοῖροι θηλυκοί καὶ ἕνας ἄρσενικὸς ράτσας βελτιωμένης, μὲ 30ο)ο ἐπιδότησιν παρὰ τῆς ΑΤΕ

Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτήτη Νικολ Στεργιούδη Ὁρμύλια

Η ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΑΠΑΝΤΑ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16—10—65

Πρὸς

Τὴν Διεύθυνσιν

Τῆς Ἐφημερίδος

«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»

Πολύγυρον

Θέμα: Ἔλλειψις καθηγητῶν.

Εἰς πρόσφατον σημείωμά σας ἀναφέρεσθε εἰς τὸ θέμα τῆς ἐλλείψεως καθηγητῶν τῶν σχολείων τῆς περιφερείας σας

Τὸ δημοσίευμά σας ἐθέσαμεν ὑπ' ὄψιν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐγνώρισεν, ὅτι πολλὰ σχολεῖα ἐστερήθησαν τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ καθηγητῶν, συνεπείᾳ τῶν μεταθέσεων ἐκπαιδευτικῶν, οἱ ὁποῖαι ἐγένοντο τὸ παρελθόν θέρος, κατὰ ρητὴν ἐπιταγὴν τοῦ Νόμου.

Τὰ ὑφιστάμενα ὅμως, κενὰ θὰ καλυφθοῦν λίαν συντόμως ἐκ τῶν 1.500 καθηγητῶν, οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ προσληφθοῦν, πρὸς αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν σκοπόν.

Ὁ Ὑφυπουργὸς

Δ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Ἑορτασμοῦ Ἐπετείου 28ης Ὀκτωβρίου 1940

Ἀπὸ τῆς προτεραίας 27ης Ὀκτωβρίου γενικὸς σημαιοστολισμός.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 26ης Ὀκτωβρίου θὰ λάβη χώραν θεατρικὴ παράστασις εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Πολυγύρου συμφώνως πρὸς τὸ παρὰ τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Σχολείου τούτου ἐκδοθησόμενον πρόγραμμα.

Τὴν 28ην Ὀκτωβρίου καὶ ὥραν 7,30 π.μ. ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου θὰ περιέλθη τὴν πόλιν παιανίζουσα πατριωτικὰ ἄσματα καὶ ἐμβατήρια

Τὴν 10,30 τῆς αὐτῆς ἡμέρας τελεσθήσεται ἐπίσημος Δοξολογία ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Μαγδαληνῆς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ κ. Συνεσίου.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Δοξολογίας θὰ ἐκφωνηθῆ παρὰ τοῦ δημ)λου τοῦ Δημοτικ. Σχολείου Πολυγύρου κ. Ἀξ. Ἀξιώτου ὁ Πανηγυρικὸς τῆς Ἡμέρας,

Ἐν συνεχείᾳ θὰ ἐπακολουθήσῃ συγκέντρωσις εἰς τὸν πρὸ τοῦ Μνημείου τῶν Ἡρώων χῶρον ἔνθα τὴν 11,30 ψαλῆσεται ἐπιμνημόσυνος δέησις καὶ κατάθεσις στεφάνων.

Ἐν συνεχείᾳ θὰ ἐπακολουθήσῃ παρέλασις Τμημάτων Τ.Ε.Α. Χωροφυλακῆς, Προσκόπων, Ὁδηγῶν, Ἐθνικῶν Ὀργανώσεων, Μαθητῶν κλπ.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐκδηλώσεις παρακαλοῦνται ὅπως παρασταθῶσιν:

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κασσανδρείας, Ἅπασαι αἱ Διοικητικαὶ. Δικαστικαὶ, Πολιτικαὶ καὶ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ τῆς Πόλεώς μας

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 11)10)65

Ὁ Νομάρχης

ΑΝΑΣΤ. ΡΗΓΑΣ

ΕΙΣΑΓΟΝΤΑΙ 236 ΜΑΘΗΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΧΟΛΑΣ ΕΜΠΟΡΟΠΛΟΙΑΡΧΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 21.—Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ναυτιλίας ἀνεκοινώθη ὅτι, κατόπιν τῶν γενομένων εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων εἰσέρχονται ἐν συνόλῳ 236 μαθηταὶ εἰς δημοσίας σχολὰς πλοιάρχων ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.

ΚΑΘΙΕΡΩΘΗ ΚΑΙ 2ΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΘΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Κατόπιν αἰτήματος τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος Ἁγίου Ὄρους ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου καθιερώθη δὶς τῆς ἑβδομάδος καὶ δεύτερον δρομολόγιον εἰς τὴν γραμμὴν τῶν πλοιαρίων Τρυπητῆς—Οὐρανουπόλεως—Δάφνης. Οὕτω ἑκάστην Δευτέραν καὶ Πέμπτην θὰ ὑπάρχῃ πλοιάριον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀναχωρῇ ἐκ Τρυπητῆς ὥραν 11ην καὶ ἐξ Οὐρανουπόλεως ὥραν 11.30, δηλαδὴ εὐθὺς μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ἀναχωροῦντος τὴν πρωΐαν ἐκ Θεσσαλονίκης. Τὸ πλοιάριον, μετὰ προσέγγισιν εἰς τοὺς «ἀρσενάδες» τῶν Μονῶν Ζωγράφου Κωνστομονίτου, Δοχειαρίου, Ξενοφῶντος καὶ Παντελεήμονος θὰ φθάνῃ εἰς Δάφνην ὥραν 2 μ.μ καὶ θὰ ἀναχωρῇ ἐκ Δάφνης πρὸς Οὐρανούπολιν—Τρυπητὴν τὴν 3 μ.μ.

Διὰ τοῦ καθιερωμένου νέου δρομολογίου, δὶς τῆς ἑβδομάδος, κατὰ Δευτέραν καὶ Πέμπτην, παρέχεται ἡ δυνατότης εἰς τὸν ἀναχωροῦντα ἐκ Θεσσαλονίκης μὲ τὸ πρωϊνὸν πρὸς Ἱερισσὸν—Οὐρανούπολιν λεωφορεῖον νὰ ἀφιχθῇ εἰς Ἅγιον Ὄρος ἐντὸς τῆς ἰδίας ἡμέρας.

Οὕτω τὰ δρομολόγια τῶν πλοιαρίων Τρυπητῆς —Οὐρανουπόλεως—Δάφνης κατὰ τὴν ἀρξαμένην ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου χειμερινὴν περίοδον ἐκανονίσθησαν ὡς ἀκολούθως:

1) Ἀναχωρήσεις καθ' ἡμέραν:

α) Ἐξ Ἀμμουλιανῆς ὥρα 6 π.μ. β) Ἐκ Δάφνης ὥρα 10.30 π.μ.

2) Ἀπογευματινὰ δρομολόγια:

α) Ἑκάστην Δευτέραν καὶ Πέμπτην ἐκ Τρυπητῆς ὥρα 11, μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ λεωφορείου. β) ἐκ Δάφνης ὥραν 3 μ.μ.

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ

Τὸ Ὑπουργεῖον παιδείας ἀπεφάσισε τὴν διενέργειαν διαγωνισμοῦ εἰς τὸ μάθημα τῶν Λατινικῶν τὴν 27ην τρέχοντος μηνός ἡμέραν τετάρτην καὶ ὥραν 9ην π.μ. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ εἰς Ἀθήνας ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἐξετάσεων Ἀκαδημαϊκοῦ Ἀπολυτηρίου Α' περιφερείας.

Τοῦ ἀνωτέρω διαγωνισμοῦ δύνανται νὰ μετάσχωσι οἱ ὑποψήφιοι πρὸς ἀπόκτησιν Ἀκαδημαϊκοῦ Ἀπολυτηρίου τύπου Α' οἱ ὁποῖοι ἐδικαιοῦντο νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν ἐπαναληφθέντα διαγωνισμὸν εἰς τὸ ἀνωτέρω μάθημα καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ πράξουν τοῦτο.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ν Μαρμαρᾶ διακηρύττει ὅτι τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1965 ἔτους ἡμέραν Πέμπτην καὶ ἀπὸ τὰς ὥρας 4 - 6 μ.μ θέλει διενεργηθῇ ἐντοῦθα καὶ ἐν τῷ Καφενείῳ κ Κυριακοῦ πλειοδοτικὴ δημοπρασία ἐκποιήσεως τριακοσίων 300 περίπου τόνων ἁρμυριχίων βρέζων

1) Πρώτη προσφορὰ δραχμαὶ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα 180 ὁ τόνος

2) Ἐγγύησις δραχμαὶ 5 000 εἰς Γραμμάτιον Παρακαταθήκης.

3) Αἱ ἄδειαι θὰ ἐπιβαρύνουν τὸν μισθωτὴν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

Παναγιώτης Λάζογλου

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΙΕΡΙΣΣΟΥ

Ὑπογραμμίσαμεν εἰς σημείωμά μας τὴν ἀνάγκην ἱδρύσεως ἰδιαιτέρου γραφείου ΟΤΕ εἰς Ἱερισσὸν. Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐλάβομεν τὸ κατωτέρω ἔγγραφον τῆς Γενικῆς Δ)νσεως τοῦ Ο.Τ.Ε.

Ἀθῆναι τῇ 21—10—1965

Πρὸς

Τὴν Δ)νσιν τῆς Ἐφημερίδος

«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»

Πολύγυρον

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς ἀπάντησιν σχετικοῦ σημειώματός σας τῆς 12)9, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι εἰς τὰ ἐκτελοῦντα καὶ τὸ τηλεπικοινωνιακὸν ἔργον Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα Γ' τάξεως δύναται νὰ ἐπέλθῃ ὁ διαχωρισμὸς τῶν Ὑπηρεσιῶν Ταχυδρομικῆς καὶ Τηλεπικοινωνιακῆς, ἐφ' ὅσον πληροῦνται ὡρισμέναι προϋποθέσεις καθοριζόμεναι ἐν τῇ ὑφισταμένῃ μεταξὺ τοῦ ἡμετέρου Ὀργανισμοῦ καὶ τῆς Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας σχετικῇ συμβάσει συνεργασίας

Εἰς τὸ Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον Ἱερισσοῦ δὲν ὑφίστανται αἱ τοιαῦται προϋποθέσεις καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δικαιολογεῖται, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον, πρότασις τοῦ ἡμετέρου Ὀργανισμοῦ δι' ἵδρυσιν εἰς τὴν ἕδραν αὐτοῦ αὐτοτελοῦς Τηλεπικοινωνιακοῦ Γραφείου, διὰ τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν,

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς

Μ. Κιουρκτσόγλου

ΝΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΘΗ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ (23 Ὀκτωβρίου).—Ὁ διευθυντὴς τῆς ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κ. Εὐαγγελίου ὑπέβαλε ἔκθεσιν εἰς τὴν ὁποίαν τονίζει τὴν ἀνάγκην καταρτίσεως ἀγροτικοῦ κτηματολογίου καὶ ἀναφέρει ὅτι κινδυνεύει νὰ ἀχρηστευθῇ, μὲ τὴν ἔλειψιν κτηματολογίου ἡ συντελεσθεῖσα κτηματογραφικὴ ἐργασία ἀπὸ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν τῶν κλήρων καὶ τὸν ἐνεργηθέντα ἀναδασμόν.

Σημείωσις «Φωνῆς»

Κτηματολόγιον εἶναι, ὡς γνωστόν, τὸ ἐπὶ τῇ βάσει τοπογραφικοῦ χάρτου συντεταγμένον μητρῶον τῶν κτημάτων, τὸ ὁποῖον περιέχει ἑκάστην κτηματικὴ μονάδα καὶ αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ ἰδιοκτήτην καὶ ἀπεικονίζει καὶ πᾶσας τὰς νομικὰς οὐσίας μεταβολάς.

Ἔκδηλος εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως τοιούτου κτηματολογίου καὶ ἐν Χαλκιδικῇ Ἂς σημειωθῇ δὲ ὅτι ἐπὶ Τουρκοκρατίας ὑπῆρχε εἰς τὸν Νομὸν μας τοιοῦτον κτηματολόγιον διευκολύνον πολὺ τοὺς κατοίκους εἰς τὰς πάσης φύσεως συναλλαγάς των.

ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΕΙΟΝ «ΤΟ ΝΕΟΝ»

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΚΟΥΓΙΩΝΗ

Παραπλεύρως τοῦ πρακτορείου λεωφορείων

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

Κατασκευάζομεν παντὸς εἴδους μεταλλικὰ ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ καὶ ἐξ ἀλουμινίου ἐπίσης ΚΙΓΚΛΙΔΩΜΑΤΑ εἰς οἱοδήποτε σχέδιον ἀρεσκείας τῆς πελατείας μας.

Μεταλλικαὶ κατασκευαὶ οἱουδήποτε εἴδους.

Ἐργασία ἐγγυημένη

Ταχεῖα ἐξυπηρέτησις

Τιμαὶ λογικαί

Η ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΠΑΡΑΜΕΘΟΡΙΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 22.—Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, κατὰ τὴν προχθεσινήν του συνεδρίασιν ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ Χαλκιδικὴ χαρακτηρισθῇ παραμεθόριος ζώνη εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἐπιτραπῇ ἡ ἀγορὰ μεγάλων παραλιακῶν ἐκτάσεων ἀπὸ ξένους, οἱ ὁποῖοι ἀθρόως διαπραγματεύονται διὰ τὴν ἀγορὰν τοιούτων ἐκτάσεων, καθ' ἅπασαν τὴν ἐπικράτειαν.

ΕΦΟΝΕΥΣΑΝ 2 ΛΥΚΟΥΣ ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Εἰς τὴν τοποθεσίαν Διονυσιάτικον ἔξωθι τοῦ Πολυγύρου οἱ κυνηγοὶ κ.κ. Δημ. Ζαμπούνης καὶ Ἰωάννης Τσίγκας, κυνηγοῦντες ἀγέλην λύκων, κατώρθωσαν νὰ φονεύσουν δύο ἐξ αὐτῶν. Οἱ φονευθέντες λύκοι παρεδόθησαν εἰς τὸ δασαρχεῖον Πολυγύρου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Εὐχαριστήρια

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐξωκκλησίου Ἁγ. Δημήτριος εὐχαριστεῖ θερμῶς τοὺς Ἀφοὺς Γουργούρη ἐξ Ὁρμυλίας διὰ τὴν δωρεὰν μετσφορὰν 12 κυβικῶν μέτρων ἄμμον πρὸς διάστρωσιν τοῦ προαυλίου τοῦ ἐξωκκλησίου ὡς καὶ τὸν Ἰωάννην Κατερτζῆν διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ἐλκυστῆρος διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀπαιτουμένων ὑλικῶν διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ

Συγχαρητήρια

Τὸν ἀγαπητό μας φίλο Χρῆστο Σχοινᾶ Γεωπόνο ποὺ ἔδωσε ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τῆς Διδος Νίτσας Χρυσάφη συγχαίρομεν θερμῶς.

Οἰκογένεια Δημητρίου Κουτσῆ

* * *

Τὸν ἀγαπητό μας Χρῆστο Κ. Σχοινᾶ Γεωπόνο ποὺ ἔδωσε ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ Διδος Νίτσας Χρυσάφη συγχαίρομεν θερμῶς εὐχόμενοι τοχείαν τὴν στέψιν.

Οἰκογένεια Σωκ, Βούλγαρη

Ἐκλεκτοὶ ἀρραβῶνες

Χρῆστος Κ. Σχοινᾶς Γεωπόνος

Ἑλένη Γ. Χρυσάφη

Ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Συνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ 168) 1965 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς ἀνεγνωρίσθη τὸν ἐν Ἱερισσῷ ἱδρυθὲν Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σωματεῖον Ἰχθυοπωλῶν Δήμου Ἱερισσοῦ» μὲ σκοπὸν τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ἐξύψωσιν τῶν μελῶν του.

Τὴν προσωρινὴν Διοίκησιν ἀποτελοῦν οἱ 1) Ἰωάννης Βασιλείχας 2) Ἰωάννης Νικ Τζίτζιος, 3) Γεώργιος Δημ Λεμπίδης, 4) Νικόλαος Ἀλεξ Ἀλεξίου καὶ 5) Δημήτριος Γ. Θασίτης κάτοικοι Ἱερισσοῦ

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 20—10—1965

Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος

Δημήτριος Ξιούφης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι τὴν 27)10)65 ἡμέραν Τετάρτην τελεσθήσεται λειτουργία εἰς τὸ ἐξωκκλήσιον Ἅγιος Δημήτριος Μπᾶρρες θὰ διατεθῶσι λεωφορεῖα. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μεταβῶσι ἀποτίνεσθε εἰς Βάναν Σταυρινοῦδι' εἰσιτήρια

Ἡ ἐπιτροπὴ

ΑΝΑΠΗΡΙΚΑ ΝΕΑ

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεν τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου μας ὅτι τὸ διοικητικὸν συμβούλιον προέβη εἰς τὴν ἀγορὰν Οἰκοπέδου εἰς κεντρικὸν σημεῖον τοῦ Πολυγύρου καὶ ἔναντι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Νικολάου ἀντὶ 28.000 δραχμῶν.

Λίαν συντόμως πιστεύομεν ὅτι θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀνεγείρωμεν τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου μας,

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου

ΑΘΠ Ν. Χαλκιδικῆς

Ἀναστάσιος Στῦλος

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΞΕΝΩΝ ΕΙΣ ΙΕΡΙΣΣΟΝ

Εἰς σχετικὴν ἀνακοίνωσιν ἀναφέρει ὁ ΕΟΤ ὅτι κατόπιν ἀποφάσεως του ἐπρογραμμάτισε τὴν κατασκευὴν Τουριστικοῦ ξενοδοχείου εἰς Ἱερισσὸν Χαλκιδικῆς.

ΝΕΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Χαλκιδικῆς ἐξελέγη Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως ὁ κ. Κωνσταντῖνος Τζέκης.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡ Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος προκηρύσσει πέντε διαγωνισμοὺς ἐξ ὧν 3 Α' κατηγορίας καὶ 2 Β' κατηγορίας.

Πληροφορίαι παρὰ τοῦ Γραφείου Στατιστικῆς Νομοῦ Χαλκιδικῆς.

ΑΛΛΑΓΗ ΕΠΩΝΥΜΟΥ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι ὑπὸ τοῦ Καρανικόλογλου Ἀποστόλου τοῦ Ἰωάννου κατοίκου Ν. Τριγλίας ἐπαγγέλματος γεωργοῦ ἐγγεγραμμένου εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων τῆς Κοινότητος Ν Τριγλίας ὑπὸ ἔτος γεννήσεως 1925 ὑπεβλήθησαν δικαιολογητικὰ ἀλλαγῆς τοῦ ἐπωνύμου του εἰς «Καρανικόγλου».

Καλεῖται πᾶς ἐνδιαφερόμενος ὅπως ὑποβάλῃ ἡμῖν τὰς τυχὸν ἀντιρρήσεις του ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 2—10—1965

Ἐντολῇ Νομάρχου

Ὁ Διευθυντὴς

Γεωργ. Χρυσάνθου

ΦΥΤΕΥΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΑΠΝΟΝ

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐλλείψεως ἐργατικῶν χειρῶν εἰς τὴν καπνοπαραγωγὴν ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἐδοκίμασεν ἐπιτυχῶς φυτευτικὰς μηχανάς, αἱ ὁποῖαι ἀπέδωσαν μέχρι στιγμῆς λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Συγκεκριμένως διὰ τῶν ἐν λόγῳ μηχανῶν ἐπετεύχθη μείωσις τῶν μὲν ἐργατικῶν χειρῶν κατὰ 82—85ο)ο τοῦ δὲ κόστους φυτεύσεως κατὰ 76—79ο)ο, Σχετικῶς, ἀνεκοινώθη ὅτι αἱ φυτευτικαὶ μηχαναὶ θὰ τεθοῦν ἐν εὐρυτέρᾳ δοκιμαστικῇ χρήσει, ὡς ἐπίσης καὶ ἄλλαι διαφόρων τύπων κατάλληλοι δι' ἄλλας καλλιεργείας διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ ὅλον πρόβλημα τῆς ἐλλείψεως ἐργατικῶν χειρῶν καὶ μειώσεως τοῦ κόστους παραγωγῆς μέχρι σημείου ὥστε τὰ προϊόντα μας νὰ ἀποκτήσουν μεγαλυτέραν συναγωνιστικότητα.